

การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สุภาภรณ์ ลาทุม
วรรณรัฐ ประจิมนอก
วัชรภรณ์ ชัยวรรณ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

The Study of Readiness of Personnel of Faculty of Engineering
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in Entering
the ASEAN Community

Supaporn

Latum

Wannarat

Prajimnock

Watcharaporn

Chaiwan

This Research in Funded by Business Administration Faculty

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Year 2015

ชื่อเรื่อง : การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัย : นางสาว สุภาภรณ์ ลาทุม คณะวิศวกรรมศาสตร์
นางสาว วรรณรัฐ ประจิมนอก คณะวิศวกรรมศาสตร์
นางสาว วัชรภรณ์ ชัยวรรณ สถาบันวิจัยและพัฒนา

พ.ศ. : 2558

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อม และแนวทางการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 126 คน จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ และอายุการทำงาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความพร้อมด้านความรู้ ความพร้อมด้านทักษะ และความพร้อมด้านเจตคติ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบอิสระ (t-test independent) ด้วยสถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

บุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ร้อยละ 100 จำแนกตามสายงานวิชาการ ร้อยละ 58.25 และสายสนับสนุน 31.75 มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ความพร้อมด้านความรู้และความพร้อมด้านทักษะ อยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรที่มีเพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ และอายุการทำงาน ที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

Title : The Study of Readiness of Personnel of Faculty of Engineering
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in Entering
the ASEAN Community

Researchers : Supaporn Latum, Faculty of Engineering
Wannarat Prajimmnock, Faculty of Engineering
Watcharaporn Chaiwan, Institute of Research and Development

Year : 2015

ABSTRACT

The objective of this research is to study the readiness and procedure of the personnel in coping with the entering Asean community from example group of 126 people which classified by sex, ages, position, educational degree, field of work, salary and working life. This study uses questionnaire as a tool in collecting data that could be categorized in three aspects, knowledge, skills and attitudes. The questionnaire is five rating scales that analyze the result by frequency percent average, the average of standard deviation and T-test independent by using one way ANOVA.

The results were as follows :

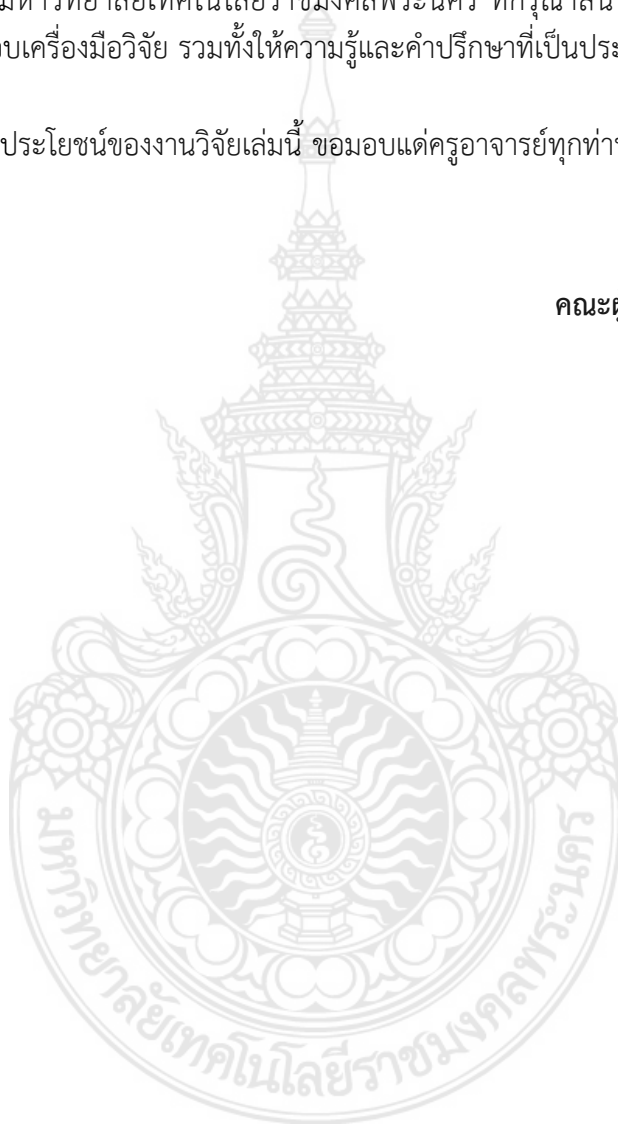
From one hundred percent of the personnel of faculty of Engineering Rajamangala university of technology phra nakhon which 58.25% classified by the educational field and 31.75% support line are ready to enter into Asean community which could be seen average in whole picture. After considering in three aspects, it appeared that knowledge and skills of personnel are also average. However, the attitude of personnel was considered in a high level. Hypothetic test result was found that there was no difference among the personnel with difference sex, ages, position, educational degree, field of work, salary and working life in their readiness in entering Asean Community.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้เนื่องจากบุคคลหลายท่านได้กรุณาให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำ คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ ภูผา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัฐโชติ รักไทยเจริญชีพ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์พร ภู่อภิสวัสดิ์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กรุณาสับสนุนเสียสละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย รวมทั้งให้ความรู้และคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยเล่มนี้ ขอมอบแต่ครูอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัย

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานในการวิจัย	3
1.4 กรอบแนวคิดในงานวิจัย	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน	7
2.2 วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งอาเซียน	8
2.3 ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน	10
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม	12
2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น	14
2.6 เศรษฐกิจอาเซียน	17
2.7 การเมืองในกลุ่มประเทศอาเซียน	20
2.8 สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	22
2.9 ทักษะกระบวนการอาเซียน	24
2.10 เจตคติอาเซียน	30
2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	34
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
3.2	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
3.3	การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
3.4	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	39
3.5	การวิเคราะห์ข้อมูล	40
3.6	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
4.1	การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์	48
4.2	การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน	50
4.3	การทดสอบสมมติฐาน	57
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	64
5.1	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
5.2	อภิปรายผล	67
5.3	ข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม		73
ภาคผนวก		
	แบบสอบถาม	77
	การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of objective Congruence)	81
	ผลการวิเคราะห์	86
	ประวัติผู้วิจัย	90

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ	35
ตารางที่ 3.2 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)	43
ตารางที่ 4.1 การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์	48
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจง ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านความรู้	51
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจง ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านทักษะ	53
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจง ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านเจตคติ	55
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจง ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านรวม	56
ตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ	57
ตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุ	58
ตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร . จำแนกตามตำแหน่ง	59
ตารางที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับการศึกษา	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 4.10	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสายงาน	61
ตารางที่ 4.11	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรายได้	62
ตารางที่ 4.12	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุการทำงาน	63

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

หน้า

4

ภาพที่ 2.1 โมเดลรูปร่าง

28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) หรือ อาเซียน เป็นองค์กรทางภูมิรัฐศาสตร์และองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า อาเซียนมีพื้นที่ราว 4,435,570 ตารางกิโลเมตร มีประชากรราว 590 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2553 จีดีพีของประเทศสมาชิกรวมกันคิดเป็นลำดับที่ 9 ของโลก โดยมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ อาเซียนมีจุดเริ่มต้นจากสมาคมอาสา ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 โดยไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ แต่ได้ถูกยกเลิกไป ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ได้มีการลงนามใน "ปฏิญญากรุงเทพ" อาเซียนได้ถือกำเนิดขึ้นโดยมีรัฐสมาชิกเริ่มต้น 5 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความร่วมมือในการเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก การธำรงรักษาสันติภาพ ความมั่นคงในภูมิภาค และเปิดโอกาสให้คลายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติ หลังจาก พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา อาเซียนมีรัฐสมาชิกเพิ่มขึ้นจนมี 10 ประเทศ ในปัจจุบันกฎบัตรอาเซียนได้มีการลงนามเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งทำให้อาเซียนมีสถานะคล้ายกับสหภาพยุโรปมากยิ่งขึ้น เขตการค้าเสรีอาเซียนได้เริ่มประกาศใช้ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2553 และกำลังก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 จากการที่จะก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้เกิดความร่วมมือด้านการศึกษา จึงได้มีการลงนามในปฏิญญาชะอำ-หัวหิน โดยนายกรัฐมนตรีของไทยและผู้นำของประเทศต่างๆ ในอาเซียน ประกอบด้วย ความร่วมมือใน 3 เสาหลัก คือ หนึ่งประชาคมด้านการเมืองและความมั่นคง โดยใช้การศึกษาเป็นตัวนำ สองประชาคมด้านเศรษฐกิจ ซึ่งทุกประเทศจะต้องพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก และสามประชาคมด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยให้ถือว่าความงดงามมาจากความแตกต่าง และหลากหลายทางวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน แต่ในความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้น จะช่วยสร้างความร่วมมือในลักษณะสังคมเอื้ออาทร โดยมีเป้าหมายร่วมกันคือ ทั้ง 3 เสาหลักส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน จากปฏิญญาดังกล่าว ส่งผลให้ทุกภาคส่วนต้องเร่งแสวงหาความร่วมมือ เพื่อเดินหน้าขับเคลื่อนเตรียมพร้อมเด็กไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียนตามเป้าหมาย โดยเฉพาะให้กลไกการศึกษาเป็นตัวนำสำคัญในการขับเคลื่อนให้สามารถก้าวไปได้อย่างมีทิศทางประสานประโยชน์ร่วมกันโดยองค์กรหลักคือ กระทรวงศึกษาธิการที่ต้องเร่งเครื่องก้าวเดินอย่างไม่หยุดนิ่ง จากการระดมความคิดในหลากหลายเวทีจากผู้เกี่ยวข้องทั้ง 3 เสาหลัก รวมถึงผู้บริหารการศึกษา ครูผู้สอน นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง ได้พบข้อเสนอแนะมากมาย เช่น การให้ความรู้แก่พลเมือง ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเพื่อนบ้าน การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน และจิตสำนึกของพลเมืองอาเซียนทุกภาคส่วนในสังคมร่วมจัดกิจกรรมด้านการศึกษา สร้างเด็กให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสถานประกอบการ การจัดหลักสูตรการศึกษาอาเซียน ด้วยการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้าน เป็นต้น (วิกิพีเดีย, ออนไลน์) คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในประเทศ

ไทยถือเป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีความเป็นสากล โดยมีสภาวิศวกร ได้ออกมาตรฐานสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกร เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี สร้างสรรค์ความเจริญและรายได้ให้แก่ประเทศ การประกอบ วิชาชีพต้องรับผิดชอบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจน สิ่งแวดล้อม และ คุณภาพชีวิต ดังนั้น เพื่อรักษาทั้งเกียรติ ศักดิ์ศรี และความไว้วางใจที่สาธารณชนมอบให้แก่ผู้ประกอบ วิชาชีพวิศวกร วิศวกรจึงต้องถึงพร้อมในเรื่องของความรู้ คุณภาพ คุณธรรม และจรรยาบรรณ โดยสภาวิศวกรเป็นองค์กรหลักที่จะช่วยส่งเสริม พัฒนาวิศวกรให้ก้าวหน้า และผดุงเกียรติแห่งวิชาชีพ วิศวกรมไว้ตลอดไป (สภาวิศวกร, ออนไลน์)

การพัฒนาการเรียนรู้ของเยาวชนไทยให้สู่ประชาคมอาเซียนให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องมี การกำหนดเป้าหมายให้แก่คุณลักษณะของเด็กไทยที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนให้ชัดเจน ต้องประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ และจากการจัดประชุมโต๊ะกลมและ ประชาพิจารณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเตรียมการและดำเนินการสู่ ประชาคมอาเซียนทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่าง ๆ เช่นสถานทูต มหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน ได้ร่วมกันกำหนดคุณลักษณะของเด็กไทยในประชาคม อาเซียน (กระทรวงศึกษาธิการ , 2554) โดยกำหนดคุณลักษณะของเยาวชนไทย ในประชาคมอาเซียนมี 3 ลักษณะได้แก่ 1) ด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียนด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน 2) ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน ทักษะ พลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน 3) ด้านเจตคติ ได้แก่ ความ ภูมิใจในการเป็นไทย/ความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนัก ในความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา การยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี / สันติธรรม และการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนอกจากนั้นจึงได้มีการ กำหนดตัวชี้วัด ความสำเร็จคุณภาพของครูไว้ ดังนี้ 1) ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน 2) ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร 3) การใช้หนังสือ สื่อ ตำราที่เป็น ภาษาต่างประเทศในการจัดการเรียนรู้ 4) การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในการจัดการเรียนรู้ 5) การใช้ เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ 6) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในการจัดการ เรียนรู้ในต่างประเทศและในกลุ่มประเทศอาเซียน 7) ครูใช้ประสบการณ์ในการวิจัยสื่อ นวัตกรรมเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จากตัวชี้วัด ดังกล่าวทำให้ หน่วยงานที่จัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาสาขาครุศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์ ซึ่งไม่มีรายวิชาที่ศึกษาตามหลักสูตร ที่สถาบัน กำหนด เพื่อให้การผลิตครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเท่าทันกับสถานการณ์ ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมการผลิตครูให้มีความพร้อมในการประกอบอาชีพครู จัดการเรียนการสอนได้ อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องเร่งพัฒนาบุคคล เพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขันกับประชาชนอีก 600 ล้านคน เลขาธิการอาเซียนได้เตือนให้ สถาบันอุดมศึกษาเร่งพัฒนานิสิต นักศึกษาด้านการศึกษาเพื่อผลักดันการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของ บุคคลของประเทศอย่างจริงจัง และจากการปาฐกถาในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี 2554 เรื่องการเตรียมการอุดมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2554 สรุปสาระสำคัญว่าการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญที่อาเซียนให้ความสำคัญมากเพราะเป็นกลไกหรือ เครื่องมือสำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียนซึ่งจะเกิดได้ด้วยการเรียนรู้แลกเปลี่ยนและพัฒนาร่วมกัน

และถ้าบุคลากรมีความพร้อมเมื่อมีการแข่งขันก็จะสามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ ได้ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2554) และปัญหาที่สำคัญของทุกภาคส่วนที่สำคัญได้แก่ต้นทุนด้านการใช้ภาษาอังกฤษ สิ่งที่ต้องให้ความรู้แก่เด็ก นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย คือ ด้านประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม การศึกษา การเมือง และเศรษฐกิจของทุกประเทศทั้ง 9 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย (สีดา สอนศรี, 2547)

สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นอีกสถาบันการศึกษาหนึ่งที่ผลิตบัณฑิต วิศวกรรมกรรมศาสตร์ออกสู่ตลาดแรงงาน จึงเป็นวิชาชีพที่ต้องเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นประชาคม อาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ถือเป็นบทบาทสำคัญของมหาวิทยาลัยที่จะต้องกำหนดเป้าหมาย ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้ชัดเจน เป็นไปตามคุณลักษณะของเยาวชนไทยในประเทศประชาคมอาเซียน ใน 3 ลักษณะ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านกระบวนการ และด้านเจตคติ อนึ่งมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยไว้ในประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีคุณภาพตามมาตรฐาน พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยในเป้าประสงค์ที่ 1 ได้ระบุให้การจัดการศึกษาวิชาชีพและเทคโนโลยีที่สามารถ แข่งขันได้ในระดับอาเซียน / นานาชาติ ในกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาการจัดการศึกษาที่เน้นความเป็นเลิศ ทางวิชาการและความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ และกลยุทธ์ที่ 2 การนำมหาวิทยาลัยสู่ประชาคมอาเซียนและ การเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ อาชีพวิศวกรรมนั้น จัดเป็นวิชาชีพเฉพาะผู้ปฏิบัติงาน ในด้านนี้ มีหน้าที่ (ศึกษา วิเคราะห์ คำนวณ ออกแบบ ตรวจสอบ แก้ไขปัญหา และควบคุมการผลิตให้ถูกต้อง ตามหลักการของวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ด้านวิศวกรรม) ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม สู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้ทราบว่า บุคลากรมีความพร้อมหรือไม่ อยู่ในระดับใด และมีความพร้อมในด้านต่างๆ เป็นอย่างไร ผลการศึกษาวินิจฉัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาความพร้อมของบุคลากร รวมถึงพัฒนา กลยุทธ์ด้านการบริหารบุคคลของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาบุคลากร นำไปสู่ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

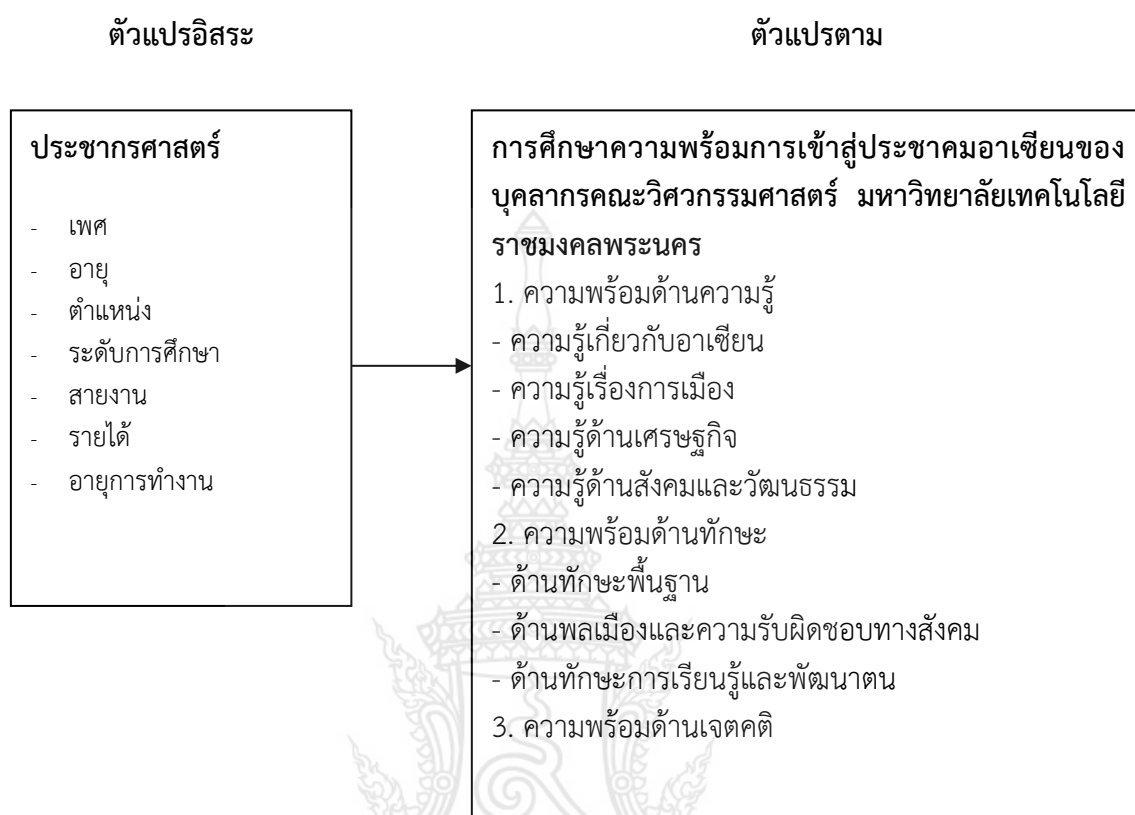
ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อการศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อหาแนวทางการเตรียมการศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ บุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีความพร้อม การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

1.5.1 ด้านประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรในสายวิชาการ และสายสนับสนุน สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2558 จำนวน 186 คน (งานบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ , 2558)

1.5.2 ด้านเนื้อหา ศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามคุณลักษณะของคนไทยในประชาคมอาเซียน มี 3 ลักษณะ ได้แก่

1) ความพร้อมด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ความรู้ด้านการเมือง ความรู้ด้านเศรษฐกิจ และความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม

2) ความพร้อมด้านทักษะ ได้แก่ ด้านทักษะพื้นฐาน ด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม ด้านทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน

3) ความพร้อมด้านเจตคติ ได้แก่ ความภูมิใจในการเป็นไทยและความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การยึดมั่นตามวิถีประชาธิปไตย ในกลุ่มประชาคมอาเซียน (คารวะธรรม ปัญญาธรรม สามัคคีธรรม) การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา และการมีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน

1.5.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 147 คน การเก็บข้อมูลแบบสอบถามโดยการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยใช้หน่วยงานที่สังกัดเป็นชั้นภูมิ (Strata) จากนั้นเลือกตัวอย่างจากแต่ละชั้นภูมิโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากร

1.6 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็นตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ เป็นคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักวิจัย แบ่งเป็น 7 ด้านดังนี้

1. เพศ
2. อายุ
3. ตำแหน่ง
4. สถานะ
5. สายงาน
6. รายได้
7. อายุการทำงาน

ตัวแปรตาม เป็นความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ความพร้อมด้านความรู้
  - ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน
  - ความรู้ด้านการเมือง
  - ความรู้ด้านเศรษฐกิจ
  - ความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม
2. ความพร้อมด้านทักษะ
  - ด้านทักษะพื้นฐาน
  - ด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม
  - ด้านทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน
3. ความพร้อมด้านเจตคติ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

1. ทราบถึงผลการวิจัย ในการเตรียมความพร้อมบุคลากรเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เป็นแนวทางในการกำหนด นโยบาย ของมหาวิทยาลัย เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ เตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้คำศัพท์เฉพาะบางคำ ที่จำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อให้การใช้ภาษามีความชัดเจนและรัดกุม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอกำหนदनิยามศัพท์เฉพาะเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการอ่านการวิจัยครั้งนี้

ความพร้อม หมายถึง สภาพความพร้อมในการดำเนินกิจกรรม การกระทำ การปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งเกิดจากภาวะ ทัศนคติ และอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาคนให้มีความสามารถในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดความมั่นใจว่าจะทำอะไรๆ ให้สำเร็จ

ประชาคมอาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) เป็นองค์การความร่วมมือทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) กัมพูชา เวียดนาม และพม่า

ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง สภาพความพร้อมของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ในเรื่องการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความพร้อมด้านความรู้ หมายถึง สภาพความพร้อมด้านความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียน ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

ความพร้อมด้านทักษะ หมายถึง สภาพของความพร้อมด้านทักษะพื้นฐาน ความรับผิดชอบทางสังคม และทักษะการเรียนรู้พัฒนาตน

ความพร้อมด้านเจตคติ หมายถึง สภาพของความพร้อมด้านความภูมิใจในการเป็นไทย ความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา และการมีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลก่อนที่จะทำการวิจัย โดยอาศัยพื้นฐานจากแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของงานวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำงานช่วยชี้แนะแนวทางในการทำวิจัย เรื่อง การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน
- 2.2 วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งอาเซียน
- 2.3 ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม
- 2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
- 2.6 เศรษฐกิจอาเซียน
- 2.7 การเมืองในกลุ่มประเทศอาเซียน
- 2.8 สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
- 2.9 ทักษะกระบวนการอาเซียน
- 2.10 เจตคติอาเซียน
- 2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน

“ประชาคมอาเซียน” เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การเป็นประชาคมอาเซียน คือการทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” —ที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิทัศน์ทางที่ดีโดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำ ประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงกันที่จัดตั้งประชาคมอาเซียน อันถือเป็นการปรับปรุงตัวครั้งใหญ่และวางรากฐานของการพัฒนาของอาเซียน คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศเปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ทำให้อาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติธรรมชาติ และปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อนและความเสี่ยง ที่อาเซียนอาจจะไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจได้กับประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะจีนและอินเดียซึ่งมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดประชาคมอาเซียนถือ

กำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม 2546 จากการที่ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนที่เรียกว่า “ข้อตกลงบาหลี 2” เพื่อเห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน ภายในปี 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงร่นระยะเวลาจัดตั้งให้เสร็จในปี 2558

ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 ประชาคมย่อย ซึ่งเปรียบเสมือนสามเสาหลักซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ได้แก่

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มุ่งให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีระบบแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกันได้ด้วยดี มีเสถียรภาพอย่างรอบด้าน มีกรอบความร่วมมือเพื่อรับมือกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและมั่นคง

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆได้เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เพื่อให้ประชาชนแต่ละประเทศอาเซียนอยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร มีสวัสดิการทางสังคมที่ดี และมีความมั่นคงทางสังคมในตอนนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนกำลังอยู่ระหว่างการดำเนินการให้บรรลุการเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี เป้าหมาย 2558 โดยในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ไทยจะเป็นเจ้าภาพในช่วงปลายเดือน ก.พ.2552 นี้ ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนจะรับรองแผนงานหรือแผนกิจกรรมการจัดตั้งประชาคม การเมืองและความมั่นคงอาเซียนและประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือการให้อาเซียนรวมตัวเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกันมีจำนวน 10 ประเทศและร่วมพัฒนาใน 3 ด้านได้แก่ด้านการเมืองและความมั่นคงด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมและวัฒนธรรม

2.2 วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งอาเซียน

อาเซียนมีเป้าหมายจะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 (ค.ศ. 2015) ที่ประกอบด้วยสามเสาหลัก ได้แก่การเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรม โดยมีวิสัยทัศน์ร่วมของผู้นำอาเซียน คือ การสร้างประชาคมอาเซียนที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง มีกฎเกณฑ์กติกาที่ชัดเจน และมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยเมื่อปี 2551 ได้มีการจัดทำกฎบัตรอาเซียนหรือ ธรรมนูญอาเซียน เพื่อวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร และแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (Blueprints) ในทั้งสามเสาหลัก ทั้งนี้ เป้าหมายหลักของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน คือ การสร้างประชาคมที่มีความแข็งแกร่ง สามารถสร้างโอกาสและรับมือสิ่งท้าทายทั้งด้านการเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี สามารถประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น และประชาชนในอาเซียนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ต่อมาในปี 2553 ไทยได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Connectivity) เพื่อเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของประชาคมอาเซียน และนำไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) อีกทั้งเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในเวทีโลก

นอกจากการสร้างประชาคมอาเซียนที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง และมีประชาชนเป็นศูนย์กลางแล้ว อาเซียนยังให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์กับนอกภูมิภาค โดยมีเป้าหมายที่จะรักษาความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในสถาปัตยกรรมในภูมิภาค และเพิ่มบทบาทของอาเซียนในเวทีโลก รวมทั้งการมีท่าที่ร่วมกันในเวทีโลกในปี 2565 (ค.ศ. 2022)

จากคำแถลงนโยบายรัฐบาลของนายกรัฐมนตรีต่อรัฐสภา หนึ่งในจุดมุ่งหมายของนโยบายรัฐบาล คือ “เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 อย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็ง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และการเมืองและความมั่นคง” โดยนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกยังรวมถึงการเร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ตลอดจนการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมขนส่งภายในและภายนอกภูมิภาค นอกจากนี้ยังมีนโยบายด้านเศรษฐกิจ และ สังคมอีกหลายประการเพื่อรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนโดยมี กลไกในระดับชาติดังนี้

1. คณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน เป็นกลไกตัดสินใจและประสานงานระดับนโยบาย เพื่อบูรณาการการดำเนินการของหน่วยงานไทยและเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 อย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ได้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียนเพื่อประสานงานและติดตามให้มีการดำเนินการตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียนที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของไทยและคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เพื่อบูรณาการงานการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและการสร้างความตระหนักรู้เรื่องอาเซียนแก่ทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้ประชาชนไทยมีส่วนร่วมกับการสร้างประชาคมอาเซียนและสามารถใช้โอกาสจากประชาคมอาเซียนได้อย่างเต็มที่

2. คณะกรรมการ/อนุกรรมการสำหรับการดำเนินการตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในแต่ละเสา โดยหน่วยงานที่เป็นผู้ประสานงานหลักของแต่ละเสาเป็นประธาน ได้แก่ กระทรวงการต่างประเทศ - เสาคการเมืองและความมั่นคง กระทรวงพาณิชย์ -เสาศรษฐกิจ และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์-เสาสังคมและวัฒนธรรม

3. สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นตามข้อ 13 ของกฎบัตรอาเซียน โดยมีกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศทำหน้าที่ดังกล่าว เพื่อเป็นผู้ประสานงานกลางแห่งชาติในเรื่องการอนุมัติข้อตัดสินใจของอาเซียนและเตรียมการระดับชาติของการประชุมอาเซียน รวมทั้งให้มีส่วนร่วมในการสร้างประชาคมอาเซียนและเก็บรักษาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาเซียน

ประชาคมอาเซียน ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มกีดกันการค้ารุนแรงขึ้นทำให้อาเซียนได้หันมามุ่งเน้นกระชับและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างกันมากขึ้น

ดังนั้นสรุปได้ว่าวัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน (The ASEAN Declaration) มี 7 ประการดังนี้

1. ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมการมีเสถียรภาพสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร
4. ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย
5. ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสาร และปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต
6. ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
7. ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

2.3 ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียนมีดังนี้

1. ประเทศสมาชิกอาเซียน มีสภาพภูมิศาสตร์คล้ายคลึงกัน จึงมีสินค้าเกษตรหรือแร่ธาตุที่คล้ายคลึงกัน บางครั้งจึงมีการแย่งตลาดกันเอง และสินค้าส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตรที่ยังไม่ได้แปรรูป ทำให้ราคาสินค้าตกต่ำ นโยบายเขตการค้าเสรีในภูมิภาคนี้จึงดำเนินไปอย่างช้ามากจะแก้ไขปัญหานี้ได้จะต้องมีการแบ่งการผลิตตามความถนัดของแต่ละประเทศแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกัน จึงจะเกิดการรวมกลุ่มกันได้ แต่ถ้าต่างคนต่างผลิตโดยไม่มีการกำหนดมาตรฐานร่วมกันในการวางแผนการผลิตก็ถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ในการรวมกลุ่ม

2. สินค้าอุตสาหกรรมในกลุ่มอาเซียนนั้นก็เป็อุตสาหกรรมประเภทเดียวกันแต่ประเทศต่างก็มุ่งจะพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วตามแบบอย่างตะวันตก จึงต้องมีการจัดซื้อเทคโนโลยีขั้นสูง ประเทศในกลุ่มอาเซียนที่พอจะผลิตสินค้าเทคโนโลยีได้ ก็คือ สิงคโปร์ แต่ประเทศสมาชิกก็เกียจว่ายังไม่มีคุณภาพ จึงจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาสินค้าจากประเทศอุตสาหกรรมนอกกลุ่มอาเซียน ทำให้การค้าขายระหว่างกันในกลุ่มอาเซียนทำได้ยาก วิธีการแก้ไขจะต้องมีการแบ่งงานกันทำและยอมรับ

สินค้าประเทศในภูมิภาคเดียวกัน รวมทั้งจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพสินค้าภายในกลุ่มประเทศอาเซียนให้ดีขึ้น

3. ประเทศในอาเซียนพยายามพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้า แต่ละประเทศพยายามส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศตน โดยการใช้กำแพงภาษีหรือกำหนดโควต้า ซึ่งสวนทางกับหลักการในการรวมกลุ่ม และตลาดการค้าเสรี ซึ่งเป็นประเทศสมาชิกมารวมกลุ่มกันต้องยกเลิกข้อเลือกปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศเพื่อก่อให้เกิดการค้าเสรี (Free Trade) ดังนั้นข้อตกลงใน AFTA ของอาเซียนหลายข้อจึงยังไม่ได้รับการปฏิบัติ

4. ประเทศสมาชิกยังคงปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติของตนเป็นหลัก และการหารายได้เข้าของรัฐบาลในอาเซียนมีลักษณะเหมือนกัน คือรายได้หลักของประเทศมาจากการเก็บภาษีศุลกากรสินค้าขาเข้าและขาออก ซึ่งการรวมกลุ่มเป็นประชาคมอาเซียนให้ยกเลิกการเก็บภาษีระหว่างกันหรือเก็บภาษีให้น้อยลง แต่ประเทศสมาชิกไม่สามารถสละรายได้ในส่วนนี้ได้ เนื่องจากเป็นเงินที่ต้องนำมาพัฒนาประเทศ การรวมกลุ่มเพื่อให้เกิดการค้าเสรีระหว่างประเทศในภาคีจึงยังทำได้ยาก

5. ความแตกต่างกันทางการเมืองและการปกครอง กฎบัตรอาเซียนได้กำหนดไว้ชัดเจนถึงหลักการประชาธิปไตยและให้ประเทศสมาชิกยึดมั่น ต่อรัฐบาลที่มาจากวิถีทาง รัฐธรรมนูญ การสร้างประชาคมความมั่นคงอาเซียนก็จะช่วยยกระดับความร่วมมือในการส่งเสริมประชาธิปไตยของแต่ละประเทศ อันมีผลต่อความสงบเรียบร้อยทางการเมืองในภูมิภาคด้วย แต่การปกครองของประเทศสมาชิกอาเซียนมีหลากหลายรูปแบบประกอบด้วย

5.1 แบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา มี 4 ประเทศ คือ ไทย กัมพูชา สิงคโปร์ และมาเลเซีย

5.2 ประชาธิปไตยในระบบประธานาธิบดี 2 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

5.3 เผด็จการสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ 2 ประเทศ คือ ลาวและเวียดนาม

5.4 เผด็จการทหาร 1 ประเทศ คือ เมียนมาร์ หรือพม่า

5.5 สมบูรณาญาสิทธิราชย์ 1 ประเทศ คือ บรูไน

สมาชิกในกลุ่มอาเซียนมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด สมาชิกบางประเทศยังมีปัญหาด้านความเป็นประชาธิปไตย และยังปกครองในรูปแบบเผด็จการและต้องการรักษาอำนาจของตนไว้ทำให้อาเซียนพัฒนาได้อย่างยากลำบาก

6. ความขัดแย้งระหว่างประเทศอาเซียน ประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนยังมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศอยู่ เช่น ปัญหาพรมแดนระหว่างประเทศไทย - กัมพูชา ปัญหาพรมแดนระหว่าง มาเลเซีย - ฟิลิปปินส์ - อินโดนีเซีย

7. ความแตกต่างด้านสังคมและวัฒนธรรม ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นดินแดนซึ่งมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา โดยสามารถแบ่งกลุ่มประเทศตามศาสนาที่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศนับถือได้ ดังนี้

- ประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คือ บรูไน อินโดนีเซีย และมาเลเซีย
- ประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คือ กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม สิงคโปร์ และประเทศไทย
- ส่วนในฟิลิปปินส์ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์

นอกเหนือจากความแตกต่างทางศาสนาแล้ว ปัญหาชนกลุ่มน้อยที่มีจำนวนมาก ซึ่งแน่นอนว่าย่อมจะมีความแตกต่างทางความเชื่อ วิถีชีวิต ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมก็เป็นอุปสรรคต่อการหลอมรวมสร้างความเป็นหนึ่งเดียว

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม

คำว่า “พร้อม” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าเป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายว่า ครบถ้วน ส่วนคำว่า “ความพร้อม” เป็นคำนามซึ่งจะมีความหมายว่าความครบครันหรือมีทุกอย่างครบแล้ว ดังนั้นหากจะแปลความหมายในการปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาแล้วก็น่าจะให้ความหมายว่า สภาพที่มีทุกสิ่งทุกอย่างครบครันที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ (อ้างใน อ้างถึงใน สมใจ กงเดิม, 2555)

ความหมายของความพร้อม

ครอนบาค (Cronbach, 1963 อ้างถึงใน สมใจ กงเดิม, 2555) ให้ความหมายของความพร้อมว่า หมายถึง วุฒิภาวะ อารมณ์ และความสามารถในการเรียนรู้

พรณี ช. เจนจิต (2545, หน้า 47) ให้ความหมายของความพร้อมว่า เป็นสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผลซึ่งขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ การได้รับการฝึกฝน การเตรียมความสนใจ และแรงจูงใจ ซึ่งแต่ละคนมีพร้อมแตกต่างกัน

อัญชลี มุละดา (2541, หน้า 43) ให้ความหมายความพร้อมว่า สภาพของบุคคลที่มีความกระตือรือร้น มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นผลมาจากการเตรียมตัวทางด้านร่างกายและจิตใจ

กฤษดา ทองสังวร (2540, หน้า 17) กล่าวถึงความหมายความพร้อม คือ คุณสมบัติหรือสภาวะของบุคคลที่พร้อมที่จะทำงาน หรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีแนวโน้มที่ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับ การเตรียมตัวสำหรับการทำกิจกรรมนั้นๆ อย่างพร้อมมูลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งการเตรียมให้พร้อมย่อมจะช่วยให้การดำเนินการได้ด้วยดี

ธอร์น ไคด์ (Thorndike, 1913 อ้างถึงใน สมใจ กงเดิม, 2555) ได้กล่าวเกี่ยวกับกฎของความพร้อม (The Law of Readiness) ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเด็น คือ

1. ขณะที่หน่วยปฏิบัติการพร้อมที่จะปฏิบัติมันต้องเกิดจากความพึงพอใจ
2. การปฏิบัติของหน่วยปฏิบัติการต้องไม่เป็นการสร้างความรำคาญยุ่งยากใจ
3. ถ้าหน่วยงานไม่มีความพร้อมที่จะปฏิบัติแต่โดยยัดเหยียด หรือบังคับบีบเค้นการปฏิบัติมันๆ ก็จะเป็นสาเหตุให้เกิดความรำคาญยุ่งยากใจ

Barrow and Milburn (1990:259) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีความสนใจและเริ่มต้นที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่าง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อม คือ สภาพจิตใจ กายวิภาค และสรีรวิทยา

Good (1973 อ้างถึงใน สมใจ กงเดิม, 2555) ให้คำนิยามเกี่ยวกับความพร้อมว่า เป็นความสามารถตกลงใจ ความปรารถนา และความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ความเกิดจากลักษณะวุฒิภาวะ ประสบการณ์และอารมณ์ ความพร้อมจึงเป็นการพัฒนาคนให้มีความสามารถทำกิจกรรมนั้นๆ Sinclair and Hanks (1987:1995) กล่าวว่า ความพร้อมหมายถึง การที่บุคคล 1) ได้การเตรียมตัวเพื่อกระทำกิจกรรมบางอย่างให้สำเร็จตามเป้าหมาย 2) ความเต็มใจ ความกระตือรือร้นที่จะกระทำกิจกรรมบางอย่าง

กมลรัตน์ หลาสว่างค์ (2540:15) ให้ความหมายไว้ว่า ความพร้อม หมายถึง สภาพความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ที่พร้อมจะตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางด้านร่างกาย ได้แก่ วุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งหมายถึง การเติบโตอย่างเต็มที่ของอวัยวะร่างกาย ทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพอใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่างๆ

พรรณี ชูชัย (สมใจ กงเดิม, 2555) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง สภาพของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใด

วิชุดา หารษาจารย์พันธ์ (2540:26) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง สภาพที่เตรียมพร้อมในการปฏิบัติหรือการดำเนินกิจกรรมนั้น ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นผลมาจากการเตรียมไว้แล้วสำหรับกิจกรรมนั้นๆ

ศรีสุภาภรณ์ บินชาประสิทธิ์ (2540:69) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง ภาวะที่บุคคลมีวุฒิภาวะทางด้านร่างกาย จิตใจและประสบการณ์การเรียนรู้จนสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้

วิชญาพร สุวรรณแทน (2541:30) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีความสนใจมีความเต็มใจและมีความกระตือรือร้นที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่างให้สำเร็จลุล่วงโดยได้เตรียมการไว้ล่วงหน้า

องค์ประกอบความพร้อม

ดาวนิง และแธคเคอรี (Downing & Thackrey, 1971, pp.14-16) ได้แบ่งองค์ประกอบความพร้อมไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. องค์ประกอบทางกายภาพ (Physical Factors) ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม

2. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factors) ได้แก่ ความพร้อมทางสติปัญญา และความสามารถในการรับรู้ปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ในการแยกแยะการเห็น การฟังและความสามารถในการตัดสินใจและคิดแก้ปัญหา

3. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors) ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ ความพอเพียง โอกาสในการหาประสบการณ์ทางสังคม

4. องค์ประกอบด้านอารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ (Emotional Factor, Motivation and Personality Factors) ได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์ จิตใจ และความต้องการที่จะเรียนรู้ เมื่อพิจารณาความหมายจากความพร้อมและแนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมข้างต้นแล้วเราสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่าการเตรียมพร้อม หมายถึง การดำเนินกิจกรรมของกระทำได้ถูกเตรียมพร้อม เพื่อให้เกิดความมั่นใจและตั้งใจในการที่จะปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนคุณสมบัติหรือสภาวะที่พร้อมจะทำงานหรือกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแนวโน้มนั้นจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 231) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความคิดเห็นหมายถึงเป็นข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาและความคิดประกอบถึงแม้ว่าจะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม

วิภาทร ตรีสิงห์พิทักษ์ (2545 อ้างถึงใน สินี เสารอง, 2557) ได้ให้ความหมายของ ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละคนทางด้านความรู้สึกของแต่ละบุคคลในสิ่งที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดการเขียนโดย อาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการ พิจารณา ซึ่งความคิดเห็นนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้หากมีหลักฐานข้อเท็จจริงอื่น ๆ ใดปรากฏ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543 อ้างถึงใน สินี เสารอง, 2557) ให้ความหมายว่าความคิดเห็น คือ การแสดงออกซึ่งมีวิจารณ์ญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะความคิดเห็นมีความหมายแคบกว่า เจตคติ (Attitude) เพราะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของบุคคลความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของแต่ละบุคคล จากเหตุการณ์ หลักฐาน และสภาพแวดล้อมต่างๆ

องค์ประกอบด้านความคิดเห็น

ความคิดเห็นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ (ไพวรรณ อุปสี, 2552)

1. องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive component) คือ ส่วนที่เป็นความรู้ ความคิด และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มคน (Affective component) บุคคลและเหตุการณ์ คือ สภาพทางอารมณ์ที่เป็นความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รัก กลัว ไม่พอใจ เป็นต้น
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) คือ แนวโน้มของบุคคลที่แสดงถึง พฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในวิถีทางเข้าหรือถอยหนี ขึ้นอยู่กับว่ามีความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งเร้าใน ลักษณะใด

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความคิดเห็น ประกอบไปด้วย องค์ประกอบด้านความคิด องค์ประกอบด้านความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มคน และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

Oskamp (1977 อ้างถึงใน สินี เสารอง, 2557) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความ คิดเห็นมีดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Gene and physiological factors) เป็นปัจจัยตัวแรก ที่ไม่ค่อยจะพูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวร้าว ของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษาเจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ได้ ปัจจัยทางร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล ยกตัวอย่างเช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น
2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct personal experience) คือ บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรงเป็นการกระทำหรือได้พบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตนเองทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อน น้ำสัมนั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำสัมนั้น หวาน เย็น หอมชื่นใจ ทำให้เขามี ความสุขต่อน้ำสัมนั้นที่ได้รับประทานเป็นครั้งแรก เป็นประสบการณ์โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับ อิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัวทั้งนี้เมื่อตอนเด็กเล็ก ๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็ก จะได้รับจากครอบครัวและจากประสบการณ์ที่ได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group determinants of attitude) เป็นปัจจัยที่มี อิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคม และ อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่าง ๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจาก กลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียนกลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตาม เป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass media) เป็นสื่อต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับ สื่อต่าง ๆ เหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็น มีความรู้สึกต่าง ๆ เป็นไป ตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

โสภา พิสมัย (2543 อ้างถึงใน สินี เสารอง, 2557) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพล ต่อความคิดเห็นไว้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่

1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรม และร่างกาย คือ เพศ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของอวัยวะต่าง ๆ คุณภาพของสมอง

1.2 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และ การศึกษา ทำให้บุคคลมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

1.3 ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติของบุคคลต่อเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจจะได้จากการ เรียนรู้ จากกลุ่มบุคคลในสังคมหรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ ความรับผิดชอบต่องานซึ่งส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพล อย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง อิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลเพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น ซึ่งทำให้บุคคล นั้นมีความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

2.3 ข้อเท็จจริงในเรื่องหรือสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนได้รับ ทั้งนี้เพราะข้อเท็จจริงที่แต่ละบุคคลได้รับแตกต่างกันก็จะส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

จากข้างต้น กล่าวโดยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดอิทธิพลความคิดเห็น คือ สิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละบุคคลที่เกิดจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ปัจจัยส่วนบุคคล การเรียนรู้ ค่านิยม หรือการได้รับอิทธิพลความเชื่อจากบุคคลรอบข้าง หรือบุคคล ที่ชื่นชอบ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นในแต่ละบุคคล ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ทำให้การแสดงความคิดเห็นของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน แม้เป็นเรื่องเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไปและอาจแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาจนมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น

2.6 เศรษฐกิจอาเซียน

สมาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียนก่อตั้งขึ้น โดยปฏิญญากรุงเทพฯ ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีของ 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ต่อมาเพิ่มสมาชิกเพิ่มอีก 5 ประเทศ ได้แก่ บรูไน ดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา รวมเป็น 10 ประเทศ อาเซียนมีประชากรรวมกันถึง 500 ล้านคนโดยประมาณ ครอบคลุมพื้นที่ 4.5 ล้านตารางกิโลเมตร ซึ่งถือเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่และมีความร้อนแรงที่สุดแห่งหนึ่งของระบบเศรษฐกิจการค้าโลก

ปี พ.ศ. 2535 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 4 ณ ประเทศสิงคโปร์มีมติจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ AFTA ขึ้น AFTA มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในฐานะที่เป็นฐานการผลิตที่สำคัญเพื่อป้อนสินค้าสู่ตลาดโลก โดยการเปิดเสรีทางการค้า การลดภาษีและอุปสรรคข้อกีดขวางทางการค้าที่มีใช้ภายในภูมิภาค รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างด้านภาษีศุลกากรที่จะอำนวยความสะดวกการค้าเสรี การส่งออกภายในภูมิภาคอาเซียนมีมูลค่า 9,970 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2546 และมีมูลค่าการส่งออกสู่ภายนอกภูมิภาค (ส่วนใหญ่ส่งไปที่ตลาดสหรัฐ ญี่ปุ่น อียู จีน และเกาหลี) สูงถึง 330,690 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปีเดียวกันนี้มูลค่าการนำเข้าภายในภูมิภาคอาเซียน 74,490 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนการนำเข้าจากนอกภูมิภาคมีมูลค่า 284,830 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ความเจริญเติบโตของอาเซียน ย่อมเกิดขึ้นไม่ได้หากปราศจากซึ่งคนงานอาเซียน พวกเขาคือคนที่สร้างตึกรามถนนหนทาง คือพนักงานที่นั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ปรับแก้ตัวเลข ติดตามความเคลื่อนไหวของกระแสการเงินและ การค้า คือคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมผู้สร้างผลผลิตนานาชนิดให้ชาวโลก คือผู้ขนถ่ายสินค้าตามท่าเรือ คือพนักงานขายในห้างสรรพสินค้า คือคนงานในโรงสี คือผู้รับงานไปทำที่บ้าน คือชาวประมง คือคนงานในเรือทอผ้าไหม คือ แรงงานข้ามชาติที่ยอมทำงานทุกชนิด หนักเอาเบาสู้ พวกเขาคือผู้ขับเคลื่อนกระแสเศรษฐกิจของอาเซียนอย่างแท้จริง

คนงานในอาเซียนแม้คนงานอาเซียนจะมีบทบาทและความสำคัญเพียงนี้ แต่กลับไม่ได้รับการพิจารณาในบริบทของ AFTA วันนี้ยังไม่มีพื้นที่ให้กับประเด็นแรงงานในประชาคมอาเซียนแม้ในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจเฟื่องฟูคนงานอาเซียนส่วนใหญ่ก็มีรายได้เพียงแค่พอประทังชีพ แต่เมื่อเศรษฐกิจฟองสบู่แตกในปี 2540 คนรวยล้มบนฟูก คนงานคือผู้รับเคราะห์กรรมอย่างแท้จริง มีคนตกงานรวมกันเป็นล้าน ๆ คนในอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และประเทศไทย และอีกหลายสิบล้านคนสูญเสียรายได้ที่แท้จริงในภูมิภาคนี้ แรงงานต่างชาติต้องบากหน้ากลับบ้านโดยไม่มีเงินติดกระเป๋ามาแม้แต่น้อย ไม่มีความคุ้มครองหรือความช่วยเหลือใด ๆ ทางสังคม

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่นำสู่การควมรวมกิจกรรมและการปรับโครงสร้างบริษัททั่วทั้งภูมิภาคขณะนี้ ทำให้ตำแหน่งงานถูกลดทอนลงอย่างมากมาย คนงานคนแล้วคนเล่าถูกปลดออกจากงานอย่างต่อเนื่อง มีการขยายตัวของภาคเกษียรก่อนวัย ทั้งที่คนเหล่านั้นกำลังอยู่ในวัยที่แข็งแกร่งที่สุดสำหรับการทำงาน การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก ถูกหยิบยกมาเป็นข้ออ้างเพื่อปิดความรับผิดชอบเรื่องความมั่นคงในการทำงาน การกระจายการผลิตออกนอกโรงงาน การจ้างงานแบบเหมาช่วงและเหมาค่าแรง การลดรอนสิทธิของคนงานในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพและการเจรจาต่อรองร่วมกันลงทุนทั้งท้องถิ่นและบริษัทข้ามชาติรายใหญ่ต่างพากันฉกฉวยโอกาสจากการเปิดเสรีของตลาดทุนทำการโยกย้ายฐานการผลิตจากประเทศนี้ไปประเทศนั้นอย่างง่ายดาย เพื่อแสวงหาแรงงานราคาถูกและหลีกเลี่ยงพันธะทางกฎหมาย สิ่งเหล่านี้กำลังเป็นโรคร้ายที่แพร่ระบาดไปทั่วทั้งภูมิภาคกล่าวโดยสรุปการค้าเสรีในภูมิภาคกำลังนำมาซึ่งความหายนะสู่คนงานและสังคมอาเซียนโดยส่วนรวมสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) หรือ TICA ได้จัดสัมมนา หัวข้อ “ASEAN Economic Community 2015 : Will this impact you?” โดยมีนักวิชาการผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและธุรกิจโรงแรมร่วมเป็นวิทยากร

ปิติ ศรีแสงนาม รองผู้อำนวยการศูนย์อาเซียนศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิเคราะห์ว่าขณะนี้ภาคธุรกิจท่องเที่ยวไทยมีปัญหาใหญ่ 3 เรื่อง

1. ขาดฐานข้อมูลระดับมหภาคไทยกำลังจะเดินหน้าเข้าสู่อาเซียน แต่กลับยังไม่มีแม้กระทั่งฐานข้อมูล จำนวนห้องพักในโรงแรมทั่วประเทศว่ามีกี่ห้องและยังไม่มีใครคิดจะทำ
2. ขาดความร่วมมือกันในเชิงนโยบายแต่ละหน่วยงาน แต่ละบริษัท มีแต่แผนจะดำเนินงานของตัวเองแต่ไม่ร่วมมือกับภาคอื่น
3. ภาคการศึกษาและภาครัฐไม่รู้จริงจากการเดินสายไปบรรยายให้หลายหน่วยงานทั่วประเทศ ฟัง พบว่ามีหน่วยงานจำนวนน้อยมากที่พร้อมจะให้บรรยายในเรื่องลึกๆ เจ้าหน้าที่ของรัฐบางหน่วยงานในต่างจังหวัดยังบอกอย่างมั่นใจว่าญี่ปุ่นเป็นหนึ่งในชาติสมาชิกอาเซียน สะท้อนภาพต่อเนื้อเรื่องว่าเมื่อภาคการศึกษาและภาครัฐไม่รู้จริงเวลาเกิดปัญหาที่ไม่สามารถช่วยเหลือภาคเอกชนได้

นอกจากนี้ จากการสำรวจของศูนย์อาเซียนศึกษาเมื่อปลายปี 2555 พบว่า ความตระหนักรู้ และความเข้าใจของคนไทยเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

1. กลุ่มภาคเอกชน ค่อนข้างตื่นตัวและตื่นตัวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และมีความพร้อมมากที่สุด แต่กลุ่ม SMEs อาจยังไม่ค่อยได้เตรียมตัวมากนัก

2. กลุ่มประชาชน กลุ่มนี้ ตอบว่า ทราบเรื่องอาเซียน 46% แต่พอลถามเชิงลึกกว่ารู้จักดีแค่ไหน เหลือผู้ที่รู้จักดีเพียงแค่ 2% เท่านั้น

3. กลุ่มภาครัฐ กลุ่มนี้ตื่นตระหนก ดูเหมือนจะมีโครงการเพื่อเตรียมความพร้อมโดยใส่วัตถุประสงค์โครงการต่างๆ ให้เกี่ยวข้องกับอาเซียน แต่เอาเข้าจริงก็ยังมีหน่วยงานไม่มากนักที่ “คนข้างใน” ตระหนักรู้เรื่องอาเซียน

ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือภาครัฐจึงต้องช่วยกันจัดทำฐานข้อมูล ท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ นอกจากนี้ต้องร่วมมือกันออกนโยบายและแคมเปญที่จะช่วยบูมธุรกิจท่องเที่ยวของไทยให้เป็นที่สนใจในสายตาชาวต่างชาติและท้ายที่สุดต้องเพิ่มพูนความรู้ให้ตัวเองรับความเปลี่ยนแปลงด้วย

พรทิพย์ หิรัญเกตุ (2554) กรรมการผู้จัดการ บริษัท เดสทินเนชั่น เอเชีย (ประเทศไทย) กล่าวว่า เมื่อเปิดประชาคมอาเซียนแล้ว การท่องเที่ยวภายในอาเซียนด้วยตัวเองน่าจะเติบโตขึ้น เนื่องจากเศรษฐกิจของแต่ละประเทศจะดีขึ้น เมื่อเศรษฐกิจดี ประชาชนมีรายได้ ทุกคนก็อยากไปเที่ยว การท่องเที่ยวประเทศใกล้ๆ ก็น่าจะเป็นจุดหมายหนึ่งผู้ประกอบการไทยจึงต้องเร่งสร้างพันธมิตรทั้งในกลุ่มโรงแรมและกลุ่มเอเยนซีท่องเที่ยวในประเทศอาเซียน แม้อาจจะไม่ใช่เช่นโรงแรมเดียวกัน แต่ก็ต้องมีเครือข่ายเพื่อส่งต่อนักท่องเที่ยวหรือมีแพ็คเกจที่เหมาะสม ตลอดจนถึงโรงแรมของตัวเองและโรงแรมในอาเซียนเป็น Refer Business ซึ่งกันและกัน สำหรับผู้ที่ทำธุรกิจทัวร์ก็ต้องจัดทำแพ็คเกจขึ้นมาขายอย่างสร้างสรรค์ แปลกใหม่ และมีเอกลักษณ์ จะเจาะทัวร์แบบใดก็ต้องเจาะด้านนั้นให้เด่นก่อนจึงค่อยขยายด้านอื่นๆ ให้หลากหลายต่อไป

ปฐม ศิริวัฒน์ประยูร (2555) ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาดโรงแรมเจดับบลิว แมริออท กรุงเทพฯ กล่าวว่า คนไทยต้องเข้าใจวัฒนธรรมของชาวต่างชาติให้มากขึ้นและต้องปรับภาพลักษณ์ของตัวเอง นอกจากนี้ กลุ่มผู้บริหารในธุรกิจโรงแรมของไทยต้องกลับมาถามว่า ตัวเองมีความพร้อมมากแค่ไหนในการปรับตัว ปัจจุบันแรงงานทั่วไปในภาคท่องเที่ยวของเรามีภาพลักษณ์ค่อนข้างดี เพราะมีจิตใจรักบริการแต่สำหรับกลุ่มผู้บริหารนั้นยังอยู่ภายใต้เครื่องหมายคำถาม (<http://www.thai-aec.com/> สืบค้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2555

2.7 การเมืองในกลุ่มประเทศอาเซียน

ระบบการเมืองการปกครองของประเทศสมาชิกในอาเซียนมีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งระบบการเมืองมีความหลากหลายอย่างมาก บางประเทศปกครองด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (บรูไน) ในขณะที่บางประเทศปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข (กัมพูชา มาเลเซีย และไทย) ส่วนบางประเทศปกครองด้วยระบอบประธานาธิบดี (อินโดนีเซีย ลาว เมียนมาร์ สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม) ความหลากหลายของระบบการเมืองกลับไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนพัฒนาการของระบบการเมืองการปกครองของประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนก็มีความน่าสนใจไม่แพ้กัน ในขณะที่บางประเทศมีความมั่นคงทางการเมืองสูงอย่าง (มาเลเซียและสิงคโปร์) บางประเทศกลับประสบปัญหาสงครามกลางเมืองและการก่อการร้าย โครงการวิจัยของ The Polity IV วิเคราะห์ระบบการเมืองการปกครองในประเทศต่างๆ และกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อให้เห็นแนวโน้มของสถาบันทางการเมืองและความมั่นคงทางการเมือง

ปัจจุบัน สภาพแวดล้อมทางการเมืองระหว่างประเทศที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ได้นำมาซึ่งทั้งโอกาสและความท้าทายที่อาเซียนต้องเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นโอกาสในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงของ อาเซียนให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น หรือการเผชิญกับภัยคุกคามที่มาในรูปแบบใหม่ อาทิ การก่ออาชญากรรมและการก่อการร้ายข้ามชาติ ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนจึงได้เห็นชอบให้จัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” ภายในปี 2558 เพื่อสร้างความเป็นปึกแผ่นของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยมีการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน เป็นหนึ่งในสามเสาความร่วมมือสำคัญของประชาคมอาเซียน

การเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างสันติภาพและความมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคอันถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนา มีวัตถุประสงค์ หลักเพื่อสร้างค่านิยมและแนวปฏิบัติร่วมกันของอาเซียนในด้าน ต่างๆ เสริมสร้างขีดความสามารถของอาเซียนในการเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งใน รูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ บนพื้นฐานของหลักการว่าด้วยความมั่นคงของมนุษย์ และให้ประชาคมอาเซียนมีปฏิสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก โดยให้อาเซียนมีบทบาทนำในภูมิภาค กระบวนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มีรากฐานมาจากการนำความร่วมมือและความตกลงของอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงที่ได้ดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้ว มาต่อยอดให้มีผลเป็นรูปธรรมและมีความแบบแผนมากยิ่งขึ้น อาทิ ข้อบทต่างๆ ภายใต้สนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือกันในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สนธิสัญญาว่าด้วยการทำให้ภูมิภาคอาเซียนเป็นเขตแห่งสันติภาพ เสรีภาพและความเป็นกลางและสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงใน ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งมีสมาชิกเข้าร่วมการประชุมกว่า 25 ประเทศ รวมถึงสหรัฐอเมริกา รัสเซีย จีน และสหภาพยุโรปด้วย

นอกจากการมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคแล้ว ผลลัพธ์ประการสำคัญที่จะเกิดขึ้นจากการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคง อาเซียน ก็คือ การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีกลไกและเครื่องมือที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกกับรัฐสมาชิกด้วยตนเอง ซึ่งจะต้องแก้ไขโดยสันติวิธี หรือปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง เช่น การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติด ปัญหาโจรสลัด และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนที่ อ. ซะอ่า อ. หัวหิน เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ที่ประชุมผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับรองพิมพ์เขียวหรือแผนงานการจัดตั้ง ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ซึ่งกำหนดกรอบและกิจกรรมที่จะทำให้อาเซียนบรรลุเป้าหมายการเป็นประชาคมการเมือง ความมั่นคงที่เน้นความสำคัญของความปลอดภัยของประชาชนภายในปี 2558 โดยในปัจจุบัน ประเทศสมาชิกอาเซียนกำลังอยู่ในระหว่างการปฏิบัติตามพิมพ์เขียวดังกล่าว

ทั้งนี้ ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งนี้ จะมีการประกาศจัดตั้ง “คณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน” อย่างเป็นทางการ ซึ่งคณะกรรมการฯ ที่จัดตั้งขึ้น จะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับองค์การระหว่างประเทศและภาคประชาสังคมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยและประชาชนอาเซียนโดยรวม นอกจากนี้การมีกลไกทางด้านสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นรูปธรรมจะทำให้อาเซียนเป็นที่ยอมรับ ของนานาชาติประเทศมากขึ้นอันจะส่งผลทางอ้อมต่อความร่วมมือกับประเทศและองค์การระหว่างประเทศนอกอาเซียนในทุกๆ ด้าน

บทบาทของไทยในด้านการเมืองและความมั่นคง

1. เร่งให้กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้ในช่วงที่ไทยเป็นประธานอาเซียน (ธันวาคม 2551)
2. จัดตั้งและผลักดันการดำเนินการของคณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วย สิทธิมนุษยชน (ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights - AICHR)
3. รับรองและผลักดันการปฏิบัติตามแผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
4. ส่งเสริมให้คณะมนตรีของประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนมีผลงานเป็น รูปธรรม เช่นการส่งเสริมความร่วมมือด้านการรักษาสันติภาพในภูมิภาค
5. ยกระดับบทบาทของรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนในด้านการจัดการภัยพิบัติ และความร่วมมือกับภาคประชาสังคมในการแก้ไข Non-Traditional Security Threats
6. ผลักดันให้สหรัฐฯ เข้าเป็นภาคีสันติสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia - TAC)

7. ผลักดันให้เขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asia Nuclear Weapon-Free Zone - SEANWFZ) มีบทบาทมากยิ่งขึ้นในเวทีระหว่างประเทศ และสร้างเสถียรภาพในอาเซียน

8. ส่งเสริมให้อาเซียนเป็นเขตปลอดอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง

9. ส่งเสริมให้มีความโปร่งใสด้านนโยบายและข้อมูล ทางทหารในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

10. ส่งเสริมมาตรการสร้างความไว้วางใจ (Confidence Building Measures -CBMs) และการทูตเชิงป้องกัน (Preventive Diplomacy) ในกรอบการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงใน ภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum - ARF)

11. ส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในกระบวนการอาเซียน (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2556)

2.8 สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนคืออะไรและมีเป้าหมายอย่างไรอาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดีปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันโดยเน้นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจระหว่างประเทศสมาชิกในด้านความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระดับภูมิภาคร่วมกัน ทั้งนี้การเสริมสร้างรากฐานและความเชื่อมโยงระหว่างกันที่แข็งแกร่งนำไปสู่ความเข้าใจของการเป็นเพื่อนบ้านที่ดีการรู้เขารู้เรา และมีความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกภายใต้สังคมที่เอื้ออาทรโดยแผนปฏิบัติการเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) ได้กำหนดกิจกรรมความร่วมมือที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางโดยเน้นความร่วมมือในด้านต่างๆ ได้แก่

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development)
2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)
3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)
4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Ensuring Environmental Sustainability)
5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building ASEAN Identity)
6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

และเน้นให้มีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเขียนนักคิดและศิลปินในภูมิภาคตลอดจน การเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนในภูมิภาคโดยเฉพาะในระดับประชาชน ทั้งนี้ไทยจะได้ ประโยชน์อย่างมากจากการที่รากฐานสำคัญของประชาคมอาเซียนที่ประชาชนมีความเข้าใจซึ่งกันและ กันและเข้าใจถึงผลประโยชน์ที่มีร่วมกันซึ่งจะมีส่วนช่วยให้การสร้างประชาคมอาเซียนสามารถประสบ ความสำเร็จด้วย (กรมอาเซียน, กระทรวงการต่างประเทศ, 2556)

ตัวอย่างวัฒนธรรมบรูไน

บรูไน ดารุสซาลาม (Negara Brunei Darussalam) อยู่บนเกาะบอร์เนียว พื้นที่ 5,769 ตร.กม. ตั้งอยู่ใน เขตร้อน ฝนตกเกือบตลอดปีอุณหภูมิประมาณ 24 -32 องศาเซลเซียส พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ เขตร้อน อุดมด้วยน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ประชากร มีประมาณ 330,700 คน คนเชื้อชาติมาลายู 67.2% คนจีน 15% และคนพื้นเมืองดั้งเดิม 6% ชนพื้นเมืองในประเทศบรูไน ประกอบด้วย 7 ชนเผ่า ด้วยกัน แต่เพื่อให้ความเป็นหนึ่งเดียว ด้านการเมืองการปกครอง ทั้ง 7 ชนเผ่า โดยภาพรวมจะใช้ชื่อ เรียกว่า มาลายู หรือ มาเลย์ สำหรับสำหรับคน ภายในประเทศบรูไนเอง จะแบ่งออกเป็นชนเผ่าตาม สภาพความเป็นจริง ชนชาวบรูไน ประกอบด้วยชนเผ่า ต่างๆ ดังนี้ Melayu Brunei, Kedayan, Tutong, Dusun, Belait, Murut, Bisaya วัฒนธรรมของประเทศบรูไน สตรีชาวบรูไนจะแต่งกายมิดชิด นุ่งกระโปรงยาว เสื้อแขนยาว และมีผ้าโพกศีรษะ คนต่างชาติ จึงไม่ควรนุ่งกระโปรงสั้น และใส่เสื้อไม่มี แขน ควรหลีกเลี่ยงเสื้อผ้าสีเหลือง เพราะถือเป็นสีของพระมหากษัตริย์ การทักทายจะจับมือกันเบา ๆ และสตรีจะไม่ยื่นมือให้บุรุษจับ การชี้นิ้วไปที่คนหรือสิ่งของถือว่าเป็นสิ่งไม่สุภาพ แต่จะใช้หัวแม่มือชี้แทนและ จะไม่ใช้มือซ้ายในการส่งของให้ผู้อื่น สตรีเวลานั่งจะไม่ให้เท้าชี้ไปทางผู้ชาย และไม่ส่งเสียงหรือหัวเราะ ดังภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ภาษาราชการของบรูไนคือภาษามาเลย์ ซึ่งเป็นภาษาที่ชาวบรูไนใช้กัน มากเนื่องจากชาวบรูไนร้อยละ 66 มีเชื้อสายมาเลย์ อย่างไรก็ตาม ชาวบรูไนส่วนใหญ่สามารถพูด ภาษาอังกฤษได้ และสามารถใช้อังกฤษในการติดต่อธุรกิจได้เช่นกัน รวมไปถึงภาษาจีนซึ่งเป็น ภาษาที่มีการใช้กันมาก เนื่องจากมีชาวบรูไนเชื้อสายจีนอยู่ถึงร้อยละ 11 การเรียนรู้ภาษามาเลย์จะช่วย สร้างความประทับใจให้คู่เจรจาชาวบรูไนได้วัฒนธรรมของประเทศฟิลิปปินส์ ชนเผ่าเล็กๆ ในในชนเผ่า Negritos มีลักษณะคล้ายพวกเงาะป่าในประเทศตอนใต้ ปัจจุบันได้มีการผสมเผ่าพันธุ์อื่นๆ จนมีเหลือที่ เป็น Negritos แท้มีไม่มากนัก ปัจจุบันมีเหลือไม่เกิน 30,000 คน ส่วนพวกประชากรลูกผสมที่ เรียกว่า Mestizo มีอยู่ร้อยละ 2 แต่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างมาก จากการศึกษาเผ่าพันธุ์ Stan for Genetic Study ชาวฟิลิปปินส์มีเลือดผสมที่มาจากยุโรปประมาณร้อยละ 3.6 สำหรับ ชาวต่างชาติที่ได้เข้ามาอยู่ในฟิลิปปินส์และกลายเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีมากที่สุดคือชาวจีน มีเป็นร้อยละ 3 ของประชากรที่เหลือ นอกนั้นมีกระจุกกระจาย เช่น อเมริกาเหนือ (North Americans) สเปน (Spaniards) และพวกชาวยุโรป (Europeans) เม็กซิกันจากทวีปอเมริกาตอนกลาง (Mexicans) และ จากทางประเทศทางอเมริกาใต้ (Latin Americans) มีบางส่วนจากอาหรับ (Arabs) จากเอเชียใต้ (South Asians) ประเทศอินโดนีเซีย (Indonesians) เกาหลี (Koreans) ญี่ปุ่น (Japanese) เวียดนาม (Vietnamese) และผู้อพยพจากเอเชียอื่นในลักษณะดังกล่าวนี้จึงจัดได้ว่าประเทศฟิลิปปินส์เป็นประเทศ ที่มีชนกลุ่มต่างๆ หลากหลายมากที่สุดประเทศหนึ่งในเอเชีย ในช่วงหลายทศวรรษหลัง รัฐบาลพยายาม ทำให้ประเทศมีความเป็นหนึ่งเดียวทางวัฒนธรรมมากขึ้น แต่ก็ได้รับการต่อต้านจากกลุ่มชนต่างๆ ใน

ประเทศที่ต้องการสงวนวัฒนธรรมและฐานรากทางภาษาของตนไว้ โดยมองว่ารัฐบาลพยายามทำให้ความหลากหลายนั้นถูกรวบงำโดยวัฒนธรรมกระแสหลักของชาติที่เป็นพวกพูดภาษาตากาล็อก (Tagalog) ด้านภาษา Languages ประเทศฟิลิปปินส์มีการใช้การพูดมากกว่า 170 ภาษา เกือบทั้งหมดเป็นกลุ่มภาษาที่เรียกว่า Western Malayo-Polynesian Language ภาษาตากาล็อก และภาษาอังกฤษ คือภาษาของทางราชการ และมีภาษาถิ่นอีก 12 ภาษา อันมีการพูดที่แตกต่างกันไป ตามแต่ละภูมิภาค ภาษาเหล่านี้ ได้แก่ Tagalog, Cebuano, Ilokano, Hiligaynon, Waray-Waray, Bikol, Kapampangan, Pangasinan, Kinaray-a, Maranao, Maguindanao, และ Tausug ภาษาตากาล็อก (Tagalog) เป็นภาษาถิ่นที่มีการใช้มากที่สุดด้านศาสนา ประเทศฟิลิปปินส์จัดเป็นประเทศที่มีคนนับศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิกที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลกมีคนนับถือนิกายโปรเตสแตนต์มากเป็นอันดับ 13 ของโลก นับถืออิสลามมากเป็นอันดับที่ 40 เป็นพวกนับถือฮินดูมาเป็นอันดับที่ 7 และนับถือพุทธศาสนาเป็นอันดับที่ 17 ของโลกแต่โดยส่วนใหญ่จัดว่าเป็นพวกนับถือ คริสตศาสนา ร้อยละ 92 ของชาวฟิลิปปินส์เป็นชาวคริสเตียน และร้อยละ 83 เป็นโรมันแคทอลิก และร้อยละ 9 เป็นชาวโปรเตสแตนต์ แม้ชาวฟิลิปปินส์จะได้รับอิทธิพลด้านศาสนาจากตะวันตกมาก แต่ก็ยังมีพวกนับถือประเพณีท้องถิ่นเดิมด้านวัฒนธรรม ได้รับอิทธิพลวัฒนธรรมจากสเปนและเม็กซิโก เรียกว่า Hispanic Influences ที่มีมากกว่า 300 ปี ในช่วงการปกครองแบบอาณานิคม จะเห็นได้จากความเชื่อในศาสนา คาทอลิกงานประเพณีทางศาสนาในทุกปี ฟิลิปปินส์จะมีงานรื่นเริง เรียกว่า Barrio Fiesta เป็นการฉลองนักบุญของเมือง หมู่บ้านและเขตการปกครองต่าง ๆ มีการประกอบพิธีทางศาสนา การเดินขบวนในเมืองฉลองนักบุญ การจุดพลุไฟ การประกวดความงามและการเต้นรำรวมทั้งมีการตีโก้

สรุปได้ว่า การรวม 10 ประเทศอาเซียนในกรอบของประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ไม่เพียงแต่จะนำมาซึ่งการเผยแพร่วัฒนธรรมระหว่างกันทั้งยังทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมมาผสมผสานกันในแต่ละประเทศซึ่งจะก่อให้เกิดวัฒนธรรมแบบใหม่ๆ ที่อาจคาดไม่ถึงในปัจจุบันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนของประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในอนาคตเป็นอย่างมากในภูมิภาคกลุ่มประเทศอาเซียนที่ไม่เพียงแต่นำมาซึ่งการขยายตัวและความผูกพันทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและนั่น คือ จุดเปลี่ยนประเทศไทยที่สำคัญ (สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์, 2556 หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ AEC world ปีที่ 33 (1) ฉบับที่ 2,859 (19) วันที่ 7 - 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2556)

2.9 ทักษะกระบวนการอาเซียน

หากผลพิจารณาการประเมินนานาชาติของไทยพบว่าไทยอยู่ลำดับที่ 50 ของการประเมิน PISA ซึ่งประเมินศักยภาพ และการใช้ความรู้ ทักษะที่เรียนมาใช้ในการชีวิตจริงได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งใช้การประเมิน 3 ด้าน คือ การอ่าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ซึ่งพบว่าไทยอยู่ลำดับ 50 จาก 65 ประเทศทักษะอาเซียนมุ่งพัฒนาทักษะ 5 ด้านดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการสื่อสาร (Communication Skill) ในที่นี้หมายถึงการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ซึ่งจะต้องใช้ในกรอบด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการศึกษา ก็คือภาษาอังกฤษ ผู้เขียนเป็นครู และผู้บริหารมานานร่วม 40 ปี มีข้อเสนอแนะว่า ควรเริ่มที่การบริหารจัดการด้านการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเสียใหม่ เน้นไปที่การสอนของครู โดยให้เน้นการปฏิบัติการทางภาษาให้เข้มข้น คือ ฝึกพูด ฝึกปฏิบัติ และโต้ตอบทางภาษากับครูไทยกับครูต่างชาติ หรือกับนักเรียนด้วยกัน เมื่อนักเรียนกล้าที่จะพูดสื่อสารแล้ว ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษน่าจะลดลง ถ้าพูดภาษาเพื่อนบ้านอื่นๆ ยิ่งน่าห่วง อย่าลืมว่าประชากรของอาเซียนรวมแล้วประมาณ 600 ล้านคน พูดภาษามลายูราวๆ 300 ล้านคน ครึ่งหนึ่งของประชากร แต่น้อยนักในโรงเรียน และมหาวิทยาลัยต่างๆ เปิดสอนภาษามลายูอย่างจริงจัง สาเหตุหลักๆ น่าจะอยู่ที่คนไทยอคติกับภาษาประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ ภาษาลาว เขมร พม่า ที่อยู่ติดชายแดนไทย คนของประเทศเหล่านี้มาทำงานในไทยนับล้านคน เราก็สื่อสารไม่ได้ แต่เขากลับสื่อสารกับคนไทยได้ คิดแก้ไขปัญหาดังกล่าวน่าจะแก้ได้ คือ ลดอคติ หักลดตนเอง ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องเปิดใจ เปิดตาและเปิดหู เปลี่ยนวิธีสอนในห้องเรียนของครู เน้นสอนนอกห้องเรียน ทำกิจกรรมกับนักเรียนประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีโรงเรียนหลายโรงทำอยู่แล้ว และทำได้ดีทีเดียว ซึ่งสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานก็สนับสนุนเต็มที่ แต่ผู้เขียนคิดว่าอยู่ที่ผู้บริหารโรงเรียนบางโรงยังไม่เห็นความสำคัญของทักษะด้านนี้

2. การพัฒนาทักษะการคิด (Thinking Skill) การส่งเสริมทักษะการคิด ถ้าดูหลักสูตรปี 2551 เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมการคิด และวิเคราะห์ให้ผู้เรียนมากที่สุดหลักสูตรหนึ่ง แต่ปัญหาอยู่ว่าครูผู้สอนได้นำไปประยุกต์ใช้มากน้อยแค่ไหน มีผู้ใหญ่ทางการศึกษาหลายท่านให้ข้อคิดว่า ควรลดชั่วโมงเรียนลงลดการเรียนในห้องเรียน และให้เวลาที่เหลือเด็กได้เรียนรู้นอกห้องเรียน ทำกิจกรรม ทำโครงการต่างๆ กิจกรรมเหล่านี้สามารถส่งเสริมทักษะการคิดของผู้เรียนได้ดี (ภาวิข ทองโรจน์, 2556) และทุกวันนี้เด็กไทยเรียนในชั้นเรียนมากเกินไป จึงไม่มีเวลาเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ปัญหาซ้ำซ้อนผลสัมฤทธิ์ต่ำ เด็กไม่กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น มีมหาวิทยาลัย และโรงเรียนหลายแห่งเน้นการสอนในห้องเรียนเหมือนประณม มัชยม อาจารย์ยืนหน้าห้อง และบอกให้ผู้เขียนจดทีละวรรคห้ามถาม ห้ามเถียงและห้ามคิดต่างจากครู-อาจารย์ (สมพงษ์ จิตระดับ, 2555) ถ้าย้อนไปดูทักษะที่เกี่ยวข้องกับการคิดมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน ทักษะคณิตศาสตร์ และทักษะวิทยาศาสตร์ 3 ทักษะนี้ PISA นำมาประเมินนักเรียนระดับนานาชาติ พบว่า การอ่านของเด็กไทยคะแนนเฉลี่ย 421 อยู่ลำดับที่ 47-51 จาก 65 ประเทศ เด็กไทยนำทักษะการอ่านไปใช้ในชีวิตจริงร้อยละ 43 อยู่ลำดับ 59 ด้านคณิตศาสตร์คะแนนเฉลี่ยนานาชาติ 496 ของเด็กไทยอยู่ที่ร้อยละ 52.5 ต่ำกว่าระดับพื้นฐาน อยู่ลำดับที่ 50 และมีนักเรียนจากโรงเรียนสาธิตต่างๆ ที่มีคะแนนเทียบเคียงกับนานาชาติ ศธ.ลองให้ครูต่างๆ ไปดูงานสอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนสาธิตบ้างน่าจะดี เพื่อผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาคณิตศาสตร์ได้ดีขึ้น สุดท้ายด้านวิทยาศาสตร์ พบว่า เด็กไทยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยนานาชาติ อยู่ลำดับที่ 47-49 และการนำไปใช้ในชีวิตจริงอยู่ลำดับที่ 51 และยังพบว่านักเรียนจากโรงเรียนสาธิตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับนานาชาติ จะเห็นได้ว่าทักษะใน 3 วิชาที่มีส่วนในการส่งเสริมการคิดของนักเรียนในไทยต่ำกว่าสากลทั้งสิ้น ผู้เขียนขอเสนอแนะว่าควรเอาจริงเอาจังกับ 3 วิชานี้ และควรมีโครงการต่างๆ ให้เด็กได้คิด ได้ทำ เด็กก็จะมีประสบการณ์ในการคิดสร้างสรรค์งาน หลังจากนั้นแล้วนักเรียนก็จะคิดวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการคิด

3. การพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วม (Participation Skill) ทักษะการมีส่วนร่วม คือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมภูมิใจ คนไทย สังคมไทยมักจะมีปัญหาโดยตลอด ซึ่งตามโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาของไทยนอกจากในกลุ่มสาระทั้ง 8 สาระแล้ว แต่กลุ่มของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกลุ่มหนึ่งที่เอื้อกับผู้เรียนเนื่องจากขาดกำลังครู หรือปัจจัยอื่นๆ ในการพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วมของผู้เรียนนั้น ครูจะต้องเข้าใจก่อนว่า เป็นการเรียนรู้จากการกระทำ (Learning by Doing) ซึ่งเป็นพื้นฐานการพัฒนาผู้เรียน ด้านการเรียนรู้ที่ดึงความสามารถของผู้เรียนออกมา (Active Learning) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการสอนมากขึ้น ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนแก้ปัญหามากขึ้น เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เรียกรูปแบบนี้ว่าการเรียนรู้โดยการแก้ปัญหา (Problem Solving) และเรียนรู้โดยการร่วมมือกัน (Cooperative Learning) สรุปว่าการพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วม เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เกี่ยวกับข้องควรขับเคลื่อนให้เป็นจริงเป็นจังมากกว่านี้ เพราะเป็นการพัฒนาคนด้านความรู้ ทักษะ และทักษะได้เป็นอย่างดี เพราะทักษะการมีส่วนร่วมเป็นการฝึกผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง และทักษะนี้เป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมเป็นอย่างมาก

4. การพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหา (Problem solving Skill) ด้านทักษะการแก้ปัญหา ผู้เขียนคิดว่าเป็นทักษะที่สำคัญมากที่สุดทักษะหนึ่งของนักเรียนไทย เรามักจะได้ยินได้ทราบตามข่าวต่าง ๆ ว่าเด็กไทยประสบปัญหาทั้งในด้านครอบครัว ด้านส่วนตัว ด้านการเรียน แล้วนักเรียนเหล่านั้นตัดสินใจทำร้ายตนเองอยู่เสมอ ซึ่งที่จริงแล้วทุกคนมีปัญหาทั้งสิ้น แต่ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนจะนำปัญหาเหล่านั้นมาแก้ปมอย่างไร เด็กไทย หรือคนไทยพร้อมแล้วหรือยังที่เผชิญปัญหา และโดยเฉพาะพร้อมที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ฉะนั้นสถานศึกษาต่างๆ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดหลักสูตร หรือกิจกรรมที่ใช้กระบวนการการแก้ปัญหาสอดแทรก หรือบูรณาการในเนื้อหา และเน้นย้ำครูผู้สอนให้เพิ่มทักษะการแก้ปัญหาให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ของนักเรียนด้วย ทักษะการแก้ปัญหา มี 2 แบบ ผู้เขียนขอเสนอแนะ ดังนี้

4.1 ปัญหาระยะสั้น คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า ต้องอาศัยความสามารถ ไหวพริบ และการตัดสินใจที่แน่วแน่ ถูกต้องแม่นยำ ซึ่งครูจะต้องกำหนดปัญหาแล้วให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาดังกล่าว โดยใช้กระบวนการกลุ่ม หรือเดี่ยวก็ได้

4.2 ปัญหาระยะยาว คือ ปัญหาที่ต้องอาศัยหลักการ หรือรูปแบบแนวทางในการแก้ปัญหาควรใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนรู้ใช้การมีส่วนร่วมในการแก้ไข และเวลาในการแก้ไขหรือตัดสินใจก็จะใช้เวลามากขึ้น

ดังนั้นทักษะอาเซียนควรมี 3 ทักษะ คือ 1) ทักษะในการค้นหาข้อมูลทักษะนี้นักเรียนจะต้องอ่านเป็นหลัก ซึ่งการอ่านของเด็กไทย คนไทยอยู่ในระดับต่ำมาก ครูจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็นปรารถนาจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่หลากหลาย 2) ทักษะในการคิดเชิงวิเคราะห์ ผู้เรียนจะต้องเข้าใจสถานการณ์ด้วยการแยกส่วนประกอบออกมาเป็นส่วน มีการเรียงเรียงที่มาของปัญหา หรือสถานการณ์อย่างมีระบบ สามารถเปรียบเทียบคุณลักษณะ และองค์ประกอบที่แตกต่างได้ ลำดับความสำคัญก่อน และหลังได้อย่างมีเหตุผล 3) ทักษะการคิดเชิงหลักการเป็นทักษะ ในการ

วิเคราะห์ปัญหา สามารถบอกถึงรูปแบบของการเกิดปัญหา หรือการเชื่อมโยงระหว่างสถานการณ์กับปัญหาผู้เรียนจะต้องใช้เหตุและผลที่สร้างสรรค์มีหลักการ

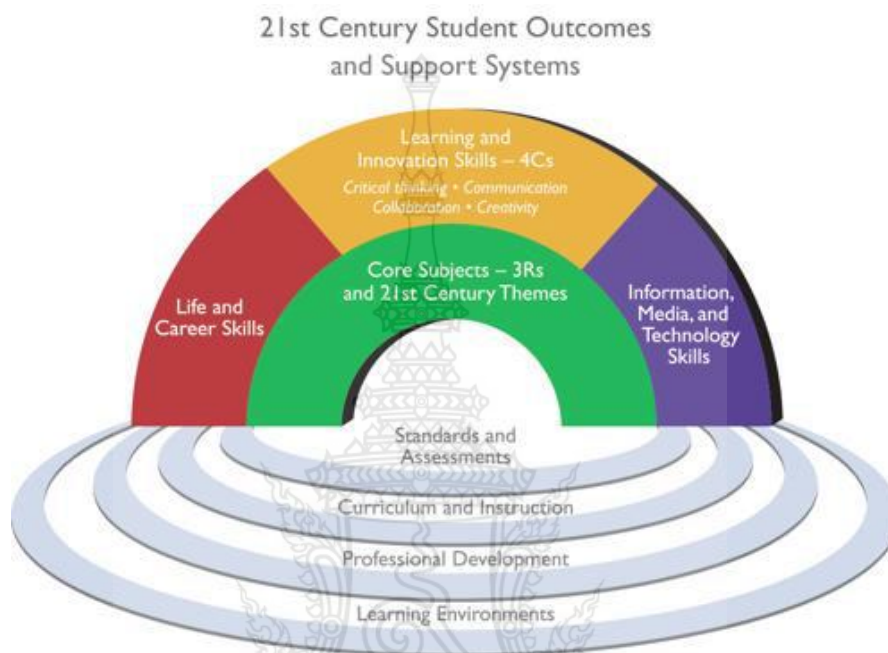
5. การพัฒนาทักษะจิตสาธารณะ (Public mind Skill) ด้วยสภาพทางสังคมที่สับสนยุ่งเหยิง สลับซับซ้อน ผู้คนนิยมฟุ้งเฟ้อ เห็นแก่ตัว ยึดวัตถุนิยมเป็นปัจจัยในการดำรงชีวิต จนล้มสลายไยของ วัฒนธรรม และประเพณีดั้งเดิม ฉะนั้น การส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านจิตสาธารณะ ซึ่ง กระทรวงศึกษาธิการตระหนักด้านนี้มาโดยตลอด ผู้เขียนคิดว่าผู้บริหาร และครูยังเป็นบุคคลสำคัญ ในการส่งเสริมทักษะนี้ ครูต้องสอดแทรกทักษะนี้ในเนื้อหา และกิจกรรมทุกชั่วโมงเรียนของเด็กอย่าง จริงจัง ถ้าทำได้ เพราะทักษะจิตสาธารณะเป็นพฤติกรรมของนักเรียนที่ทำให้มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี งามมีน้ำใจพร้อมที่จะแบ่งปันความสุขให้กับผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

การปลูกฝังทักษะจิตสาธารณะผู้เขียนขอเสนอแนวทางการประเมินผู้เรียนให้กับครู-อาจารย์ นำไปใช้กับผู้เรียนดังนี้

1. ต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ไม่นิ่งเฉย
2. เป็นผู้ไม่เห็นแก่ตัว ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง ไม่เอาเปรียบผู้อื่น พร้อมเคารพสิทธิเสรีภาพผู้อื่น
3. เป็นผู้ที่เข้าใจผู้อื่น ไม่ดูถูก และทั้บถมผู้อื่น ไม่ซ้ำเติมผู้อื่น
4. เป็นผู้ใจกว้าง ยอมรับผู้ฟังผู้อื่น และแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อย่างเสมอ
5. เป็นผู้ที่คาดการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้น และสามารถหาแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ท้ายสุดนี้ ผู้เขียนมั่นใจว่าการพัฒนาคนใน 5 ทักษะข้างต้น จะเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างคนรุ่นใหม่ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงก่อนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 และเข้าสู่มาตรฐานสากล (ที่มา: มติชนรายวัน 4 สิงหาคม 2556)

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ไม่ได้มีไว้สำหรับนักเรียนนักศึกษาเท่านั้น แต่เอาไว้พัฒนาบุคลากรด้วย เป้าหมายเพื่อสร้างคนให้มีคุณภาพ มีคุณค่าเป็นที่ยอมรับสามารถทำงานและใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้โดยไม่ตกยุค ลักษณะของคนเช่นนั้น เป็นอย่างไร นอกจากการมีความรู้ในวิชาหลัก (Core Subjects) แล้ว จะต้องรู้ในลักษณะสหวิทยาการ (Interdisciplinary) และต้องมีความรู้รอบตัวอื่นๆ ด้วย เช่น Global Awareness เศรษฐกิจ การเงิน การประกอบธุรกิจ หน้าที่พลเมือง สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้ต้องมีทักษะชีวิต และทักษะอาชีพด้วย (Life and Career Skills) เช่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ ทักษะทางสังคม การมองโลกในแง่ดี การควบคุมอารมณ์ ทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นมีภาวะผู้นำ รู้จักการให้ ทำดีโดยไม่หวังผลตอบแทนการเรียนรู้ ต้องเรียนกันตลอดชีวิต ดังนั้น ต้องมีทักษะการเรียนรู้และสร้างนวัตกรรมใหม่ (Learning and Innovation Skills) มันฝึกฝน พัฒนาตัวเองเรียนให้เกิดทักษะเรียนโดยการปฏิบัติ (learning by doing) การคิดวิเคราะห์ เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาที่มีความคิด

สร้างสรรค์ มีทักษะในการสื่อสาร และทักษะแห่งความร่วมมือ หรือเรียกง่ายๆว่า ต้องมี 4C คือ Communication, Collaboration, Creativity และ Critical Thinking และที่ขาดไม่ได้ คือ ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills)

ภาพที่ 2.1 Twenty-First Century Student Outcomes and Support Systems, 2555)

จากการศึกษาบทความ เรื่อง Twenty-First Century Student Outcomes and Support Systems ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบของลักษณะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแสดงโมเดลเป็นรูป “รู้ง” ดังภาพข้างต้น ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อการก้าวสู่ความสำเร็จในการทำงานและชีวิต ดังนั้นครูควรจัดการศึกษาอย่างไรเพื่อรองรับในยุคแห่งศตวรรษนี้ ปัจจุบัน พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) โลกกำลังก้าวสู่ศตวรรษที่ 22 แต่ทว่ากระแสการจัดการเรียนรู้เพื่อรองรับศตวรรษที่ 21 ยังเป็นสิ่งที่นิยม ทันสมัย และให้ความสำคัญอยู่ ณ ขณะนี้ ไม่น้อยไปกว่าการขับเคลื่อนสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนและการศึกษาระดับสากล (World Class Education) บทความเรื่อง “Twenty-First Century Student Outcomes and Support Systems” สะท้อนให้เห็นว่าเด็กในศตวรรษที่ 21 นี้ควรมีความรู้ ความสามารถ และทักษะจำเป็นอะไรบ้าง ตลอดจนสิ่งต่างๆ ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ดังกล่าว ดังนั้นจึงเป็นแนวคิดมาสู่ครูผู้ปฏิบัติที่จะต้องปฏิรูปหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี ดังจะกล่าวต่อไปนี้

องค์ความรู้หลัก (Core Subjects) ที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาแม่ (English) ทักษะการอ่าน (Reading) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และได้รับความรู้ต่างๆ มากมายเพิ่มเติม โดยเชื่อว่าการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ทักษะการใช้ภาษาอื่นๆ (Language Arts) ได้แก่ การฟัง การพูด และการเขียน

ภาษาต่างประเทศ(World Language) ศิลปะ (Arts) คณิตศาสตร์ (Mathematics) เศรษฐศาสตร์ (Economics) วิทยาศาสตร์ (Science) ภูมิศาสตร์ (Geography) ประวัติศาสตร์ (History) การปกครองและหน้าที่พลเมือง (Government and Civics) สาขาวิชาในกลุ่มสังคมศาสตร์ (Social Science) ดังกล่าวนี้นี้แตกต่างจากวิชาสังคมศึกษา (Social Studies) ซึ่งว่าด้วยเรื่องวิถีการดำเนินชีวิต (Way of Life) ของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ยังมีประเด็นสำคัญในยุคศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นต้องบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนโดยถักทอหรือประสานไปพร้อมกับองค์ความรู้หลัก จำแนกออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความตระหนักเกี่ยวกับโลก (Global Awareness) 2) ความรู้ความเข้าใจด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy) 3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่พลเมือง (Civic Literacy) 4) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพ (Health Literacy) และ 5) ความรู้ความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy) นอกจากนี้ยังมีทักษะที่ต้องบูรณาการผสมผสานในการเรียนการสอนในองค์ความรู้วิชาหลักควบคู่ไปกับ 5 ประเด็นสำคัญในยุคศตวรรษที่ 21 ดังนี้

1. ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation) ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Creativity and Innovation) ประกอบด้วย การคิดอย่างสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ และการนำนวัตกรรมไปใช้ 2) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ประกอบด้วย การมีเหตุผล การคิดอย่างเป็นระบบ การตัดสินใจ / ตัดสิน และการแก้ปัญหา 3) การสื่อสารและการร่วมมือกัน (Communication and Collaborative) ประกอบด้วย การสื่อสารที่ชัดเจน และการร่วมมือกับผู้อื่น

2. ทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) ประกอบด้วย การอ่านออกเขียนได้ด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อ และ ICT (Information, Communications and Technology)

3. ทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ (Life and Career Skills) เด็กในศตวรรษที่ 21 ควรมีทักษะที่ยืดหยุ่น และสามารถปรับตัวได้ ริเริ่มและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีทักษะทางสังคมและก้าวข้ามวัฒนธรรม มีความรับผิดชอบ และสามารถผลิตสร้างสรรค์งานได้ ตลอดจนมีความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม: ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (<http://www.addkute3.com/wpcontent/uploads/2012/11/สืบค้นเมื่อ 25 กันยายน 2554>)

สรุปได้ว่า เยาวชนไทยต้องมีทักษะ 2 ประการ ได้แก่ ทักษะพื้นฐานสื่อสารอย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ + ภาษาอาเซียนอื่นๆ) มีทักษะการใช้เทคโนโลยี (ดำรงชีวิตและทำงาน สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีทักษะในการแก้ปัญหาอย่างสันติวิธี และทักษะทางการเรียนรู้และพัฒนาตน ได้แก่ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ และเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะการคิด (วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย ญาณ และสร้างสรรค์) มีทักษะในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำเสนอผลงาน

2.10 เจตคติอาเซียน

ด้านเจตคติควรมีลักษณะ 3 ประการได้แก่ ยอมรับความแตกต่างหลากหลาย มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และ ภูมิปัญญาอาเซียน ตระหนักและรับผิดชอบร่วมกันในฐานะพลเมืองอาเซียน การเตรียมความพร้อมของภาคราชการ วิสัยทัศน์ คือ ระบบราชการไทยมีความเป็นสากลในการส่งเสริมสนับสนุนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยความเป็นมืออาชีพ กล่าวคือ เรื่อง ความเป็นสากล เรื่องของการสนับสนุน เรื่องของความเป็นมืออาชีพจากวิสัยทัศน์ดังกล่าวนี้ ก็นำมาสู่พันธกิจ 9 ด้าน ดังนี้

- การเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากร ทั้งทักษะ ทักษะคิด และสมรรถนะ
- การเตรียมความพร้อมในด้านงบประมาณ
- การเตรียมความพร้อมในด้านองค์กร
- การเตรียมความพร้อมในการจัดทำยุทธศาสตร์
- การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อแปลง ยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ
- การเตรียมพร้อมโดยมีกลไกควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผล
- มีความคืบหน้าในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบในแผนงานของประชาคมอาเซียน
- การประชาสัมพันธ์ การเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อม
- การประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมอย่างมีเอกภาพ และบูรณาการ

จาก 9 พันธกิจหลัก แปลงมาเป็นยุทธศาสตร์ 9 ยุทธศาสตร์ด้วยกัน คือ

1. ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรจะมีกลยุทธ์ทั้งด้านทักษะ ด้านภาษา ด้านการเจรจาต่อรอง ด้านการดำเนินการประชุม ด้านกฎหมายระหว่างประเทศ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และด้านการทำงานเป็นทีมด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และด้านการสร้างและกำหนดมาตรฐานกลางระหว่างประเทศ ยุทธศาสตร์ในการเตรียมคน มีการเตรียมความพร้อมในด้านทัศนคติ โดยมีกลยุทธ์ 3 ด้านด้วยกัน

- ทศนคติต่อประชาคมอาเซียน ในเชิงบวก เราต้องการให้ข้าราชการนั้นมองประชาคมอาเซียนในเชิงบวก
- ต้องการให้ข้าราชการนั้นมีทัศนคติต่อประเทศสมาชิกในเชิงบวก อันนี้ต้องมีการปรับทัศนคติ
- ทศนคติในการทำงาน ยุทธศาสตร์ส่วนการเตรียมความพร้อมในด้านสมรรถนะ เป็นไปตามมาตรฐาน

กล่าวโดยสรุป การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร จะต้อง มี 3 ด้านด้วยกัน คือ ต้องมีความเป็นมืออาชีพ มีความเป็นนานาชาติ และมีความเป็นผู้สนับสนุน และนอกจากนั้น จะมีแผนย่อย ๆ ลงไปอีก คือ เรื่องการพัฒนาบุคลากรรับผิดชอบภารกิจด้านประชาคมอาเซียนโดยตรง มีระบบฐานข้อมูล มีแผนพัฒนาบุคลากร มีการเพิ่มสัดส่วนบุคลากรที่รู้เกี่ยวกับอาเซียน เรื่องการถ่ายทอดองค์ความรู้ทั้งกับเพื่อนร่วมงานและบุคลากรต่างหน่วยงาน มีความเป็นมืออาชีพที่ชัดเจนสำหรับบุคลากร และมีแผนจัดฝึกอบรม

2. ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมในด้านงบประมาณ

3. ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมในด้านองค์กร โดยมี 5 เรื่องหลักด้วยกัน คือต้องมีกลไกระบบเตรียมความพร้อม มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ในลักษณะธรรมาภิบาลที่ดี มีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องอาเซียนโดยตรง มีวางแผนอัตรากำลัง และจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อรองรับภารกิจประชาคมอาเซียน

4. ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งแบ่งเป็นยุทธศาสตร์ในเชิงรับ เป็นยุทธศาสตร์ที่ถ้ามีประชาคมอาเซียนแล้วจะมีผลกระทบ แล้วเราจะรองรับอย่างไรในเรื่องของคนในเรื่องขององค์กรต่างๆ ส่วนยุทธศาสตร์ในเชิงรุก หมายความว่า นอกจากเราจะต้องเตรียมคน เราควรจะต้องบุกด้วย บุกในที่นี้ หมายถึงว่า เราควรจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในฐานะข้าราชการนั้น เข้าไปมีส่วนร่วมในประชาคมอาเซียนด้วย ไม่ใช่ปล่อยให้ 9 ประเทศเขาสร้างประชาคมอาเซียนแล้วเราค่อยมาตั้งรับ เราควรจะไปมีส่วนร่วมในการสร้างด้วย นอกจากนั้นแล้ว แต่ละหน่วยงานก็มีการกิจของตัวเองในการไปผลักดันประเด็นต่างๆ ยุทธศาสตร์ในเชิงรุก หมายความว่า หน่วยงานจะต้องทำการบ้าน คิดดูว่าประเด็นไหนที่เราต้องไปผลักดัน เราต้องไปริเริ่ม ไปเสนอ ให้เป็นความคิดริเริ่มของฝ่ายไทยในเวทีอาเซียนต่างๆ อันนี้ต้องมีการทำการบ้าน และผลักดันประเด็นที่ไทยจะได้ประโยชน์สูงสุด

5. ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมในการจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ

6. ยุทธศาสตร์ ที่เป็นกลไกควบคุมตรวจสอบ

7. ยุทธศาสตร์เรื่องความคืบหน้าในการดำเนินงานต่างๆ ในแผนงานของการจัดตั้งประชาคมอาเซียน

8. ยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วม

9. ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมอย่างมีเอกภาพและมีบูรณาการ

ปัญหาการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของไทย

ไทยมีปัญหาหลายเรื่องในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน โดยเรื่องสำคัญ คือ อาเซียนได้ตกลงที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ในการประชุมสุดยอดที่บาหลี เมื่อเกือบสิบปีมาแล้วที่ไทยรู้ว่าจะมีประชาคมอาเซียนเกิดขึ้น แต่จะเห็นได้ว่าหน่วยงานต่าง ๆ ของไทย ก็เพิ่งจะมาตื่นตัวในเรื่องการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนเมื่อไม่กี่ปีนี้ ไทยจึงค่อนข้างจะช้าในเรื่องการเตรียมความพร้อม หลายสิ่งหลายอย่างที่เราควรจะทำแต่ก็ยังไม่ทำ เช่น แผนแม่บทการเตรียมความพร้อมของประเทศก็ยังไม่ทำ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานต่าง ๆ กระทรวงต่าง ๆ หรือหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อไม่มีแผนแม่บทก็ไม่มีแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของตนเองขึ้นมา จึงเกิดเป็นปัญหาว่า การเตรียมความพร้อมของส่วนราชการต่าง ๆ จึงมีลักษณะ “ต่างคนต่างทำ” ขาดการประสานงานกันอย่างมีเอกภาพและบูรณาการ ดังนั้น ปัญหาสำคัญของไทยขณะนี้ก็คือจะทำอย่างไรที่จะทำให้ประเทศรวมทั้งระบบราชการมีการเตรียมความพร้อมไปในทิศทางเดียวกัน และมีเอกภาพ และมีบูรณาการ

2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมใจ กงเดิม (2555) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำแนกตามความคิดเห็นของนักศึกษาตามคณะต่างๆ จำนวน 5 คณะ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 1,540 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความพร้อมด้านความรู้ ความพร้อมด้านทักษะกระบวนการ ความพร้อมด้านเจตคติ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบอิสระ (t-test independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ด้วยสถิติทดสอบเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's) ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 100 จำแนกตามคณะจำแนกวิชาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 22.14 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 20.30 คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 20.13 คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 18.90 และคณะเทคโนโลยีเกษตร ร้อยละ 18.51 ความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ และด้านทักษะกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบ

ความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคณะ มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาต่างคณะกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านทักษะและกระบวนการ ด้านเจตคติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สึนี่ เสารอง (2557) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอไร่ จังหวัดตราด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอไร่ จังหวัดตราด และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของโรงเรียนประถม ศึกษาในเขตอำเภอไร่ จังหวัดตราดจากแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และวุฒิการศึกษา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test และเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ One-way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอไร่ จังหวัดตราด มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) โดยรวมและรายด้านรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการบริหารงานบุคคล ด้านบริหารงานทั่วไป และด้านงานงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือบุคลากรในสายวิชาการ และสายสนับสนุน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2558 จำนวน 185 คน (ที่มา : งานบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ 2558)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) จากบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2558 ซึ่งดำเนินการได้ดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ $\pm 5\%$ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (Allowable error)

จากการคำนวณข้างต้น ขนาดตัวอย่างที่ใช้คือ $n = \frac{185}{1+185(0.05)^2} = 126$

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 126 ตัวอย่าง

2. คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยใช้หน่วยงานที่สังกัดเป็นชั้นภูมิ (Strata) แล้วทำการสุ่มตัวอย่างจากแต่ละชั้นภูมิโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและขนาดกลุ่มประชากร

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ

สายงาน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
สายวิชาการ	126	86
สายสนับสนุน	59	40
รวม	185	126

ที่มา : งานบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2558 (ไม่รวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรสายวิชาการ ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ อายุการทำงาน เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended response question) แบบให้เลือกเพียง 1 คำตอบ (Multiple Choice) แบบเลือก

หลายคำตอบ (Checklist) และแบบเรียงลำดับ (Ranking) จำนวน 7 ข้อ แต่ละข้อคำถามระดับการวัดข้อมูลประเภทต่าง ๆ ดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยแบ่งออกเป็น 4 ช่วง ดังนี้

1. น้อยกว่า 30 ปี
2. 31 - 40 ปี
3. 41 - 50 ปี
4. 51 - 60 ปี

ข้อที่ 3 ตำแหน่ง ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. ข้าราชการ
2. พนักงานมหาวิทยาลัย
3. พนักงานราชการ
4. ลูกจ้างประจำ
5. ลูกจ้างชั่วคราว

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษา ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยแบ่งเป็น 4 ช่วง ดังนี้

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ปริญญาตรี
2. ปริญญาโท
4. ปริญญาเอก

ข้อที่ 5 สายงาน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) โดยแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ

1. สายวิชาการ
2. สายสนับสนุน

ข้อ 6 รายได้ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยแบ่งเป็น 5 ช่วง ดังนี้

1. ต่ำกว่า 15,000 บาท
2. 15,001-25,000 บาท
3. 25,001-35,000 บาท
4. 35,001-45,000 บาท
5. 45,001 บาทขึ้นไป

ข้อ 7 อายุการทำงาน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยแบ่งเป็น 5 ช่วง ดังนี้

1. 0 - 5 ปี
2. 6 -10 ปี
3. 11-15 ปี
4. 16-20 ปี
5. 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสอบถาม ใช้รายการข้อความ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) จำนวน 35 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ความพร้อมด้านความรู้ จำนวน 18 ข้อ
2. ความพร้อมด้านทักษะ จำนวน 11 ข้อ
3. ความพร้อมด้านเจตคติ จำนวน 6 ข้อ

โดยที่แต่ละคำถามแบ่งระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval scale) และได้กำหนดค่าของการประเมินแยกเป็นความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้ดังนี้

<u>ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</u>	<u>ค่าประเมิน</u>
ความพร้อมมากที่สุด	5
ความพร้อมมาก	4
พร้อมปานกลาง	3
พร้อมน้อย	2
พร้อมน้อยที่สุด	1

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม 35 ข้อดังกล่าว จะใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นโดยใช้สูตรคำนวณหาช่วงกว้างของชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น (Interval)} &= \frac{\text{พิสัย (Range)}}{\text{จำนวนชั้น (Class)}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ดังนั้น จึงสามารถกำหนดเกณฑ์เฉลี่ยของระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ดังนี้

เกณฑ์เฉลี่ยของระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.21-5.00	หมายถึง	ความพร้อมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.41-4.20	หมายถึง	ความพร้อมมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.61-3.40	หมายถึง	พร้อมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.81-2.60	หมายถึง	พร้อมน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.80	หมายถึง	พร้อมน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ปรับปรุงและตัดแปลงเป็นแบบสอบถามที่มีความเหมาะสม ให้สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และเสนอแนะเพิ่มเติม
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบไปทำการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขแล้ว ทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient : α) ของครอนบัค (Cronbach)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อถือได้

k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

พบว่า ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8530

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 126 ชุด ซึ่งจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่มีผู้รวบรวมเอาไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้
  - 2.1 วารสาร เอกสารของหน่วยงาน สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
  - 2.2 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
  - 2.3 หนังสือวิชาการ บทความ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เมื่อได้แบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม แยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนด รหัสไว้ล่วงหน้า
3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วนำมาบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อการประมวลผลข้อมูลซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences หรือ SPSS)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)
ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาจะใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ในการอธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ โดยนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)
ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ จะนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ในการวิเคราะห์

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) พื้นฐานประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$p = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ หรือ % (Percentage)

f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนประชากร

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ

$$S = \sqrt{\frac{n\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\Sigma X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\Sigma S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อถือได้
	k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) โดยใช้

3.1 ค่า **t - test** ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (independent samples)

กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม เท่ากัน $S_1^2 = S_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

โดยที่ $df = n_1 + n_2 - 2$

กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่เท่ากัน $S_1^2 \neq S_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = 2 \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} - \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

$\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

df แทน องศาอิสระ (Degree of freedom)

3.2 ค่า **t - test** ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน (dependent samples) โดยการทดสอบความแตกต่างแบบจับคู่ (Paired t - test) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของระดับความคาดหวังมีความแตกต่างกับระดับของการรับรู้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D = ผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

$\sum D$ = ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

$\sum D^2$ = ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง

n = จำนวนคู่

3.3 สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) แบบการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป

3.3.1 ใช้ค่า **F - test** กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน สรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

แหล่งของการแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม(Between groups)	SS_b	$k - 1$	$SS_b / k - 1$	MS_b / MS_w
ภายในกลุ่ม(Within groups)	SS_w	$n - k$	$SS_w / n - k$	
ทั้งหมด	$SS_b + SS_w$	$n - 1$		

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

โดยที่	$k - 1$	แทน	Degree of Freedom สำหรับการผันแปรระหว่างกลุ่ม df_b
	$n - k$	แทน	Degree of Freedom สำหรับการผันแปรภายในกลุ่ม df_w
เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F - distribution
	MS_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	SS_b	แทน	ผลบวกยกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	SS_w	แทน	ผลบวกยกกำลังสองภายในกลุ่ม
	k	แทน	จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
	df_b	แทน	องศาอิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	df_w	แทน	องศาอิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญแอลฟา = 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% จะใช้วิธี Fisher's Least - Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{เมื่อ } n_i \neq n_j \quad \text{LSD} = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

$$\text{ถ้า } n_i = n_j \quad \text{LSD} = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{\frac{2MSE}{n_i}}$$

โดยที่	df_w	แทน	$n - k$
	LSD	แทน	ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ i และ j
	MSE	แทน	ค่า Mean square error (MS_w)
	k	แทน	จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
α	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน
n_i	แทน	จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ i
n_j	แทน	จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ j

3.3.2 สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Brown – Forsythe (B) ใช้ในกรณี
ที่ความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน สามารถเขียนได้ดังนี้

$$B = \frac{MSB}{MSW'}$$

$$\text{โดยค่า } MSW' = \sum_{i=1}^k \left(1 - \frac{n_i}{N}\right) S_i^2$$

เมื่อ B แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown – Forsythe

MSB แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MSW' แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่มสำหรับสถิติ
Brown – Forsythe

k แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

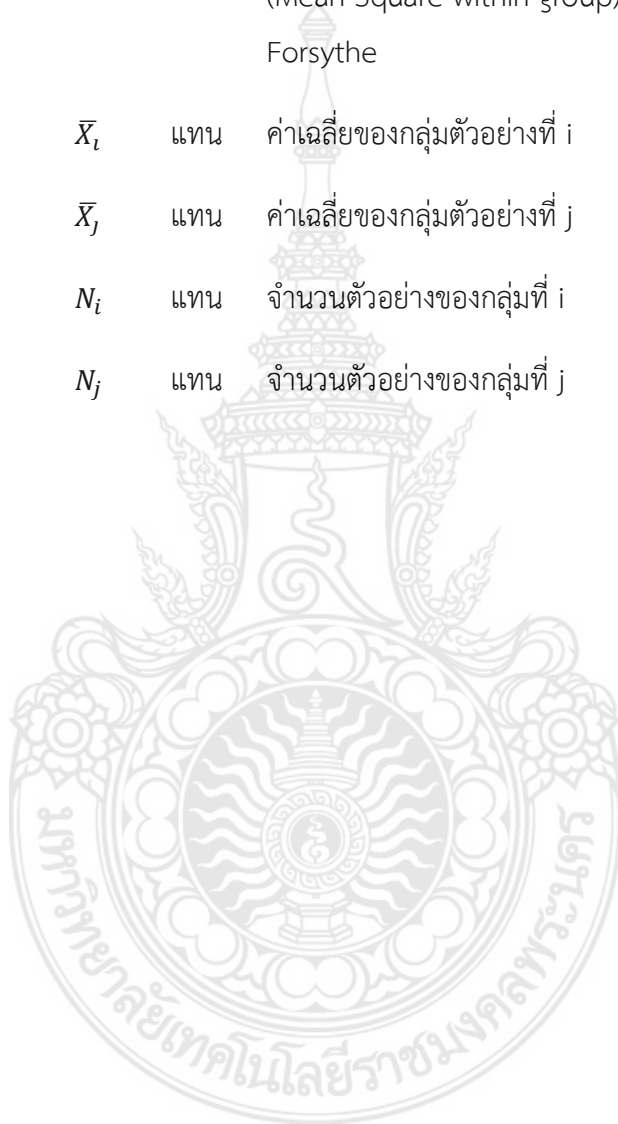
N แทน ขนาดประชากร

S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็น
รายคู่ เพื่อดูว่ามีคู่ใดที่แตกต่างกันโดยใช้วิธี Dunnett's T3 มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_i - \bar{X}_j}{MS_{(w)} \left(\frac{1}{N_i} + \frac{1}{N_j} \right)}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$MS_{(w)}$	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within group) สำหรับ Brown - Forsythe
	$\bar{X}_i$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ i
	$\bar{X}_j$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ j
	N_i	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
	N_j	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ j

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)

ข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ สรุปผลเป็นตัวแปรต้นและจัดทำเป็น แบบสอบถาม 126 ชุด โดยกลุ่มตัวอย่าง คือบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 126 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์
- 4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน
- 4.3 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ และอายุการทำงาน ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.1 การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์

ปัจจัยประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	85	67.46
หญิง	41	32.54
รวม	126	100.00
อายุ		
20-30 ปี	25	19.84
31-40 ปี	33	26.19
41-50 ปี	24	19.05
51-60 ปี	44	34.92
รวม	126	100.00
ตำแหน่ง		
ข้าราชการ	72	57.14
พนักงานมหาวิทยาลัย	30	23.81
พนักงานราชการ	2	1.59
ลูกจ้างประจำ	2	1.59
	20	15.87

ลูกจ้างชั่วคราว		
รวม	126	100.00
ตารางที่ 4.1 (ต่อ) การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์		
ปัจจัยประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	3.97
ปริญญาตรี	36	28.57
ปริญญาโท	73	57.94
ปริญญาเอก	12	9.52
รวม	126	100.00
สายงาน		
สายวิชาการ	86	68.25
สายสนับสนุน	40	31.75
รวม	126	100.00
รายได้		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	5	3.97
15,001-25,000 บาท	31	24.60
25,001-35,000 บาท	42	33.33
35,001-45,000 บาท	33	26.19
45,001 บาท ขึ้นไป	15	11.90
รวม	126	100.00
อายุการทำงาน		
0-5 ปี	25	19.84
6 -10 ปี	18	14.90
11-15 ปี	11	8.73

16-20 ปี	16	12.70
21 ปีขึ้นไป	56	44.44
รวม	126	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 67.46 รองลงมาคือเพศหญิง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 32.54

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 รองลงมา อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 อายุ 20 - 30 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 และอายุ 41-50 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งข้าราชการ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาเป็นตำแหน่งพนักงานมหาลัย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 พนักงานราชการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 และ ลูกจ้างประจำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 57.94 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ระดับปริญญาเอก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีสายงานวิชาการ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 68.25 และสายสนับสนุน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ 25,001-35,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา รายได้ 35,001-45,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 รายได้ 15,001-25,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 รายได้ 45,001 บาทขึ้นไป จำนวน 15 คน 11.90 และรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีอายุการทำงาน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 อายุการทำงาน 0-5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 อายุการทำงาน 6 – 10 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.90 อายุการทำงาน 16 – 20 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 และอายุการทำงาน 11-15 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.73 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ โดยการหาค่า Mean ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจง ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านความรู้

ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	$\bar{X}$	(S.D.)	ระดับ ความพร้อม
ด้านความรู้			
1. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของอาเซียน	3.53	0.81	มาก
2. ท่านมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของประเทศสมาชิกอาเซียน	3.38	0.80	ปานกลาง
3. ท่านทราบเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของความร่วมมือของอาเซียน	3.33	0.91	ปานกลาง
4. ท่านรู้ความหมาย และความสำคัญของประชาคมอาเซียน	3.42	0.82	มาก
5. ท่านรู้ถึงความสำคัญในความร่วมมือของอาเซียนในด้าน การเมืองและความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและ วัฒนธรรม	3.40	0.90	ปานกลาง
6. ท่านรู้และเข้าใจระบอบการเมืองการปกครองของประเทศ ในกลุ่มอาเซียน	3.20	0.84	ปานกลาง
7. ท่านรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของกลุ่ม ประชาคมอาเซียน	3.21	0.84	ปานกลาง
8. ท่านมีความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.02	0.86	ปานกลาง

9. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาเซียน	2.53	0.97	น้อย
10. ท่านเข้าใจระบบการเงินของกลุ่มประเทศอาเซียน	2.90	0.95	ปานกลาง
11. ท่านรู้และเข้าใจระบบเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน	2.80	0.87	ปานกลาง
12. ท่านเข้าใจข้อตกลงระหว่างการค้าและความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประชาคมอาเซียน	2.80	0.91	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจง ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านความรู้

ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	$\bar{X}$	(S.D.)	ระดับความพร้อม
ด้านความรู้			
13. ท่านเข้าใจหลักการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมของประชาคมอาเซียน	2.83	0.98	ปานกลาง
14. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียน	2.81	1.06	ปานกลาง
15. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ของประเทศในกลุ่มอาเซียน	2.99	1.02	ปานกลาง
16. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.02	1.00	ปานกลาง
17. ท่านมีความรู้ด้านภูมิศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.14	0.87	ปานกลาง
18. ท่านมีความร่วมมือเกี่ยวกับแผนความร่วมมือด้านสังคม และวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน	2.74	1.03	ปานกลาง
ด้านความรู้โดยรวม	3.06	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านความรู้โดยรวม พบว่า ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

อยู่ในระดับความพร้อมปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$ S.D.=0.70) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความพร้อม การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านมีความรู้เกี่ยวกับความเป็นมา ของอาเซียน ($\bar{X} = 3.53$ S.D.=0.81) รองลงมาคือ ท่านรู้ความหมาย และความสำคัญของประชาคม อาเซียน ($\bar{X} = 3.42$ S.D.=0.82) ท่านมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของประเทศสมาชิกอาเซียน ($\bar{X} = 3.40$ S.D.=0.90) ท่านรู้ถึงความสำคัญในความร่วมมือของอาเซียนในด้านการเมืองและ ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.40$ S.D.=0.90) ท่านทราบเกี่ยวกับ หลักการพื้นฐานของความร่วมมือของอาเซียน ($\bar{X} = 3.33$ S.D.=0.91) ท่านรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศของกลุ่มประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.21$ S.D.=0.84) ท่านรู้และเข้าใจระบอบการเมือง การปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X} = 3.20$ S.D.=0.84) ท่านมีความรู้ด้านภูมิศาสตร์ของ ประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X} = 3.14$ S.D.=0.87) ท่านมีความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนของประเทศในกลุ่ม อาเซียน ($\bar{X} = 3.02$ S.D.=0.86) ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X} = 3.02$ S.D.=1.00) ท่านมีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ของประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X} = 2.99$ S.D.=1.02) ท่านเข้าใจระบบการเงินของกลุ่มประเทศอาเซียน ($\bar{X} = 2.90$ S.D.=0.95) ท่านเข้าใจ หลักการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมของประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 2.83$ S.D.=0.98) ท่านมีความรู้ เกี่ยวกับภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X} = 2.81$ S.D.=1.06) ท่านเข้าใจข้อตกลงระหว่างการค้าและ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 2.80$ S.D.=0.91) ท่านรู้และเข้าใจระบบ เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน ($\bar{X} = 2.80$ S.D.=0.87) ท่านมีความร่วมมือเกี่ยวกับแผน ความร่วมมือด้านสังคม และวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 2.74$ S.D.=1.03) และท่านมีความรู้ เกี่ยวกับกฎหมายอาเซียน ($\bar{X} = 2.53$ S.D.=0.97) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจง ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านทักษะ

ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	$\bar{X}$	(S.D.)	ระดับ ความพร้อม
ด้านทักษะ			
19. ท่านสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)	2.59	1.02	น้อย
20. ท่านมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้	3.38	0.91	ปานกลาง
21. ท่านมีความสามารถในการทำงานในกลุ่มประชาคมอาเซียน	3.06	0.89	ปานกลาง
22. ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกับกลุ่มประเทศ	3.11	0.91	ปานกลาง

อาเซียน			
23.ท่านสามารถและยอมรับความหลากหลายทางสังคม	3.52	0.85	มาก
อาเซียน			

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจง ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านทักษะ

ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	$\bar{X}$	(S.D.)	ระดับ ความพร้อม
ด้านทักษะ			
24.ท่านมีทักษะในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่หลากหลาย	3.34	0.91	ปานกลาง
25.ท่านมองเห็นปัญหาสังคมและลงมือกระทำเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง	3.25	0.82	ปานกลาง
26.ท่านเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์ชนในกลุ่มประเทศเท่าเทียมกัน	3.67	0.92	มาก
27.ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	3.27	0.70	ปานกลาง
28.ท่านมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างมีเหตุผล	3.30	0.83	ปานกลาง
29.ท่านมีความสามารถในการจัดการตนเอง/ควบคุมตนเอง (การวางแผน ดำเนินการตามแผนและประเมินผล)	3.34	0.86	ปานกลาง
ด้านทักษะโดยรวม	3.26	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านทักษะโดยรวม พบว่า ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับความพร้อมปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$ S.D.=0.66) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์ชนในกลุ่มประเทศเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 3.67$ S.D.=0.92) รองลงมาคือ ท่านสามารถและยอมรับความหลากหลายทางสังคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.52$ S.D.=0.85) ท่านมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.38$ S.D.=0.91) ท่านมีความสามารถในการจัดการตนเอง/ควบคุมตนเอง (การวางแผน ดำเนินการตามแผนและประเมินผล) ($\bar{X} = 3.34$ S.D.=0.86) ท่านมีทักษะในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่หลากหลาย ($\bar{X} = 3.34$ S.D.=0.91) ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.27$ S.D.=0.70) ท่านมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 3.30$ S.D.=0.83) และท่านมองเห็นปัญหาสังคมและลงมือกระทำเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 3.25$ S.D.=0.85) ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกับกลุ่มประเทศอาเซียน ($\bar{X} = 3.11$ S.D.=0.91) ท่านมีความสามารถในการทำงานในกลุ่มประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.06$ S.D.=0.89) และ ท่านสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) ($\bar{X} = 2.59$ S.D.=1.02)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจง ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านเจตคติ

ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	$\bar{X}$	(S.D.)	ระดับความพร้อม
ด้านเจตคติ			
30.ท่านมีความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นอาเซียน	4.16	0.86	มาก
31.ท่านรู้สึกประทับใจต่อประชาคมอาเซียน	3.52	0.90	มาก
32.ท่านมีความตระหนักในความเป็นอาเซียน	3.63	0.78	มาก
33.ท่านยึดมั่นวิถีประชาธิปไตย ในกลุ่มประชาคมอาเซียน (คารวธรรม ปัญญาธรรม สามัคคีธรรม)	3.82	0.87	มาก
34.ท่านยอมรับในความแตกต่างในการนับถือศาสนา	4.06	0.92	มาก
35.ท่านมีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน	3.86	0.85	มาก

ด้านเจตคติโดยรวม	3.39	0.55	มาก
------------------	------	------	-----

จากตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านเจตคติโดยรวม พบว่า ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับความพร้อมระดับมาก ($\bar{X} = 3.39$ S.D.=0.55) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านมีความภูมิใจในความเป็นไทย และความเป็นอาเซียน ($\bar{X} = 4.16$ S.D.=0.86) รองลงมาคือ ท่านยอมรับในความแตกต่างในการนับถือศาสนา ($\bar{X} = 4.06$ S.D.=0.92) ท่านมีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.86$ S.D.=0.85) ท่านยึดมั่นวิถีประชาธิปไตย ในกลุ่มประชาคมอาเซียน (การรวบรวม ปัญญาธรรม สามัคคีธรรม) ($\bar{X} = 3.82$ S.D.=0.87) ท่านมีความตระหนักในความเป็นอาเซียน ($\bar{X} = 3.63$ S.D.=0.78) และท่านรู้สึกประทับใจต่อประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.52$ S.D.=0.90) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจง ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านรวม

ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	$\bar{X}$	(S.D.)	ระดับ ความพร้อม
ด้านความรู้	3.06	0.70	ปานกลาง
ด้านทักษะ	3.26	0.66	ปานกลาง
ด้านเจตคติ	3.84	0.72	มาก
โดยรวม	3.39	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ ด้านรวมโดยรวม พบว่า ระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับความพร้อมปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$ S.D.=0.55) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านเจตคติ ($\bar{X} = 3.84$ S.D.=0.72) รองลงมาคือ ด้านทักษะ ($\bar{X} = 3.26$ S.D.=0.66) และด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.06$ S.D.=0.70)

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

บุคลากรที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ต่างกัน โดยการใช้สถิติ t-test และ One-way ANOVA ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงใช้การทดสอบรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Different) ในการทดสอบสมมติฐานนี้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ

ความพร้อม	ชาย		หญิง		t	p-value
	$\bar{X}$	(S.D.)	$\bar{X}$	(S.D.)		
ด้านความรู้	3.011	0.726	3.129	0.675	0.418	0.519
ด้านทักษะ	3.150	0.711	3.399	0.580	1.151	0.286
ด้านเจตคติ	3.845	0.710	3.848	0.747	0.096	0.758
โดยรวม	3.335	0.598	3.458	0.490	1.836	0.178

จากตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ โดยการใช้ค่าที (t-test) ไม่พบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แสดงว่าบุคลากรที่มีเพศต่างกันมีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าบุคลากรที่มีเพศ ต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุ

ความพร้อม	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F	p-value
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	0.718	0.239	0.160	0.478
	ภายในกลุ่ม	61.027	0.500		
	รวม	61.745			
ด้านทักษะ	ระหว่างกลุ่ม	3.809	1.270	3.003	0.033*
	ภายในกลุ่ม	51.595	0.423		
	รวม	55.405			
ด้านเจตคติ	ระหว่างกลุ่ม	0.826	0.275	0.519	0.670
	ภายในกลุ่ม	64.708	0.530		
	รวม	65.534			
ความพร้อมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.510	0.503	1.665	0.178
	ภายในกลุ่ม	36.878	0.302		
	รวม	38.388			

จากตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ไม่พบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แสดงว่าบุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าบุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตำแหน่ง

ความพร้อม	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F	p-value
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	3.567	0.892	1.855	0.123
	ภายในกลุ่ม	58.178	0.481		
	รวม	61.745			
ด้านทักษะ	ระหว่างกลุ่ม	0.816	0.204	0.452	0.771
	ภายในกลุ่ม	54.589	0.451		
	รวม	55.405			
ด้านเจตคติ	ระหว่างกลุ่ม	0.760	0.190	0.355	0.840
	ภายในกลุ่ม	64.774	0.535		
	รวม	65.534			
ความพร้อมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.410	0.103	0.327	0.860
	ภายในกลุ่ม	37.978	0.314		
	รวม	38.388			

จากตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน จำแนกตามตำแหน่ง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) ไม่พบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แสดงว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกันมีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ความพร้อม	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F	p-value
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.331	0.444	0.896	0.446
	ภายในกลุ่ม				
	รวม				
ด้านทักษะ	ระหว่างกลุ่ม	0.591	0.197	0.438	0.726
	ภายในกลุ่ม	54.814	0.449		
	รวม	55.405			
ด้านเจตคติ	ระหว่างกลุ่ม	1.393	0.464	0.883	0.452
	ภายในกลุ่ม	64.141	0.526		
	รวม	65.534			
ความพร้อมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.694	0.231	0.749	0.525
	ภายในกลุ่ม	37.694	0.309		
	รวม	38.388			

จากตารางที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ไม่พบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แสดงว่าบุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าบุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสายงาน

ความพร้อม	สายวิชาการ		สายสนับสนุน		t	p-value
	$\bar{X}$	(S.D.)	$\bar{X}$	(S.D.)		
ด้านความรู้	3.011	0.719	3.139	0.676	0.964	0.328
ด้านทักษะ	3.172	0.687	3.392	0.615	0.196	0.658
ด้านเจตคติ	3.887	0.689	3.800	0.776	2.070	0.153
โดยรวม	3.353	0.584	3.444	0.507	1.034	0.311

จากตารางที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสายงาน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ไม่พบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แสดงว่าบุคลากรที่มีสายงานต่างกันมีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าบุคลากรที่มีสายงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรายได้

ความพร้อม	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F	p-value
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2.064	0.516	1.046	0.386
	ภายในกลุ่ม	59.681	0.493		
	รวม	61.745			
ด้านทักษะ	ระหว่างกลุ่ม	5.034	1.258	3.023	0.020
	ภายในกลุ่ม	50.371	0.416		
	รวม	55.405			
ด้านเจตคติ	ระหว่างกลุ่ม	2.294	0.574	1.098	0.361
	ภายในกลุ่ม	63.239	0.523		
	รวม	65.534			
ความพร้อมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.744	0.686	2.329	0.060
	ภายในกลุ่ม	35.644	0.295		
	รวม	38.388			

จากตารางที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน จำแนกตามรายได้ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ไม่พบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แสดงว่าบุคลากรที่มีรายได้ต่างกันมีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าบุคลากรที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามอายุการทำงาน

ความพร้อม	แหล่งความแปรปรวน	SS	MS	F	p-value
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.902	0.475	0.961	0.431
	ภายในกลุ่ม	59.844	0.495		
	รวม	61.745			
ด้านทักษะ	ระหว่างกลุ่ม	2.558	0.640	1.646	0.217
	ภายในกลุ่ม	52.847	0.437		
	รวม	55.405			
ด้านเจตคติ	ระหว่างกลุ่ม	3.067	0.767	1.485	0.211
	ภายในกลุ่ม	62.467	0.516		
	รวม	65.534			
ความพร้อมโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.000	0.500	1.662	0.163
	ภายในกลุ่ม	36.389	0.301		
	รวม	38.388			

จากตารางที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ไม่พบความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยความความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แสดงว่าบุคลากรที่มีอายุการทำงานต่างกันมีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าบุคลากรที่มีอายุการทำงานแตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อหาแนวทางการเตรียมการศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ และอายุการทำงาน ซึ่งในการศึกษานี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ คือ ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Quantitative Method) โดยใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ บุคลากรในสายวิชาการ และสายสนับสนุนคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2558 จำนวน 126 คน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ อายุการทำงาน เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended response question) แบบให้เลือกเพียง 1 คำตอบ (Multiple Choice) แบบเลือกหลายคำตอบ (Checklist) และแบบเรียงลำดับ (Ranking) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นแบบสอบถามใช้รายการข้อความ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน (Likert Scale) จำนวน 35 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้ ความพร้อมด้านความรู้ จำนวน 18 ข้อ ความพร้อมด้านทักษะ จำนวน 11 ข้อ และความพร้อมด้านเจตคติ จำนวน 6 ข้อ

ผู้วิจัยทำการศึกษาได้ทำการหาค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient : α) เท่ากับ 0.8530 ซึ่งได้มากกว่าที่กำหนดไว้ จึงได้ทำแจกแบบสอบถามไปบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นได้ทำประมวลผล และวิเคราะห์ผลข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย Mean ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(Standard Deviation) ค่าที (t-test) และค่า One-way ANOVA ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงใช้การทดสอบรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Different)

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษางานวิจัย เรื่อง การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 126 ชุด สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลประชากรศาสตร์ของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 126 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 67.46 ที่เหลือเป็นเพศหญิง จำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 32.54 อายุ 20 – 30 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 อายุ 31 – 40 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และอายุ 51-60 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 ตำแหน่ง ข้าราชการ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ตำแหน่งพนักงานราชการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตำแหน่งลูกจ้างประจำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 และตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 57.94 และระดับการศึกษาปริญญาเอก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 สายงานวิชาการ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 68.25 และสายงานสนับสนุน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 รายได้ 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 รายได้ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รายได้ 35,001 – 45,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 และรายได้ 45,001 บาทขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 อายุงานการทำงาน 0 – 5 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84 อายุการทำงาน 6 – 10 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.90 อายุการทำงาน 11 – 15 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.73 อายุการทำงาน 16-20 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 และอายุการทำงานมากกว่า 21 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 126 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$, S.D.=0.55) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จะอยู่ที่ด้านเจตคติ ความพร้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.39$, S.D.=0.55) โดยเฉพาะข้อที่เกี่ยวกับท่านมีความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นอาเซียน ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.86) รองลงมาด้านทักษะ ความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$, S.D.=0.66) โดยเฉพาะข้อที่เกี่ยวกับท่านเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์ชนในกลุ่มประเทศเท่าเทียมกัน ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.92) และด้านความรู้ ความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.06$, S.D.=0.70) โดยเฉพาะข้อที่เกี่ยวกับท่านมีความรู้ด้านภูมิศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X}=3.54$, S.D.=0.82) ตามลำดับ

5.1.3 การวิเคราะห์สมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ อายุการทำงาน ที่แตกต่างกัน จะมีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ต่างกัน ของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน โดยการใช้สถิติ t-test และ One-way ANOVA ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงใช้การทดสอบรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Different) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ในการทดสอบ จำนวน 126 คน พบว่า

5.1.3.1 การวิเคราะห์บุคลากรที่มีเพศ แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ t-test พบว่า บุคลากรที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3.2 การวิเคราะห์บุคลากรที่มีอายุ แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า บุคลากรที่มีอายุ แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3.3 การวิเคราะห์บุคลากรที่มีตำแหน่ง แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่ง แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3.4 การวิเคราะห์บุคลากรที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.3.5 การวิเคราะห์บุคลากรที่มีสายงาน แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ t-test พบว่า บุคลากรที่มีสายงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.2.6 การวิเคราะห์บุคลากรที่มีรายได้ แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า บุคลากรที่มีรายได้ แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.1.2.7 การวิเคราะห์บุคลากรที่มีอายุการทำงาน แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน โดยการใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA พบว่า บุคลากรที่มีอายุการทำงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรสร้างความตื่นตัวและความกระตือรือร้น ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาเซียนให้มากยิ่งขึ้น เพราะว่าความพร้อมของบุคลากรถือเป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นเครื่องมือในการยกระดับศักยภาพการแข่งขันของมหาวิทยาลัยอื่นๆ โดยนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา โดยสามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ส่วนมากตำแหน่งข้าราชการ มีการศึกษาระดับปริญญาโท สายงานสายวิชาการ มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท อายุการทำงาน 21 ปีขึ้นไป

5.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ความพร้อมด้านความรู้ ความพร้อมด้านทักษะ ความพร้อมด้านเจตคติ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำราญ สูงติวงศ์ (2555) ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนพระราชฤทธิธรรมคุณ สังกัด เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 พบว่า ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของครูและบุคลากรทางการศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความพร้อมด้านความรู้และความพร้อมด้านทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ได้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางสมใจ กงเต็ม (2555) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ด้านความรู้และด้านทักษะกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก

จากการศึกษารายชื่อของแต่ละด้านพบว่าสิ่งที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครควรปรับปรุงและพัฒนา (โดยนำมาจากรายด้านของแต่ละข้อที่พบว่ามีคะแนนต่ำสุดของแต่ละด้าน มาเป็นเรื่องสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน) ได้แก่ ความพร้อมด้านความรู้ คือ มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาเซียน ควรมีการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียนและประเทศสมาชิกในด้านการเมืองเศรษฐกิจและสังคม ให้แก่บุคลากรมากขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อความเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน ความพร้อมด้านทักษะ คือ สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์ (2558) ความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ควรพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของสุทธิชัย หยุ่น ที่กล่าวอ้างถึงผลการวิจัยของคุณงยุทธ แฉล้มวงศ์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) จากผลการวิจัยโครงการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนว่า ผลการศึกษาระยะเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมาพบว่าศักยภาพและความพร้อมของไทยอยู่ในระดับ “กลางๆ” เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในอาเซียน

การเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียนด้วยกัน ชัดความสามารถด้านการศึกษาของไทยอยู่อันดับ 6 และถ้าเปรียบเทียบกับทวีปเอเชียในภาพรวมแล้ว ทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่อันดับที่ 43 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะวิธีการเรียนการสอนภาษาต่างชาติของไทยที่ยังล้าหลัง ไร้ประสิทธิภาพและการปรับปรุงให้ทันสมัย และงานวิจัยของ ผศ.ดร.เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์ (2555) ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสู่ประชาคมอาเซียนปี พบว่า ยังไม่มีความพร้อมที่สมบูรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการเตรียมความพร้อมคือ ความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ มีการกำหนดแผนและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน งบประมาณพร้อม ผู้บริหารต้องสนับสนุนอย่างจริงจังในทุกรูปแบบ และบุคลากรในหน่วยงานทุกองค์การตั้งให้ ความร่วมมืออย่างจริงจังตามลำดับ

5.2.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลให้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ บุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน

จากการศึกษา ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีความพร้อมในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครไม่ แตกต่างกัน พบว่า เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ อายุการทำงาน ที่ แตกต่างกัน จะมีระดับความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัย ของแนวคิดของ สินี เสารอง (2557) พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐาน บุคลากรทางการศึกษาที่เพศ อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ไม่แตกต่างกัน

บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล สุวรรณ (2554) พบว่า อายุที่ต่างกันไม่มีผลต่อความพร้อมใน การรองรับประชาคมอาเซียน ซึ่งตามความเห็นของผู้วิจัยอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยด้านเพศไม่แตกต่างกัน นั้นเพราะ ในปัจจุบันไม่ว่าเพศหญิง เพศชายมีการรับรู้ข่าวสาร สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ได้ง่ายขึ้น และในสังคมปัจจุบันยังให้ความเสมอภาคกันระหว่างเพศชายและหญิง ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องหน้าที่ การงาน ความรับผิดชอบ บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรักษา จันทร์จิระ (2555) พบว่า อายุที่ต่างกันไม่มี ผลต่อความพร้อมของพยาบาลเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามความเห็นของ ผู้วิจัยอาจกล่าวได้ว่า แม้อายุจะแตกต่างกัน แต่เนื่องด้วยปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เมื่อได้รับทราบ นโยบายการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ทำให้รับมีการรับทราบ อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอายุระหว่าง 51-60 ปี จะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มากกว่าอายุช่วงอื่นเนื่องจากอายุมีประสบการณ์ในด้านต่างๆ ทั้งทางวิชาการ และสังคมที่มี การเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ของโสภา พิสมัย (2543 อ้างถึงใน สินี เสารอง, 2557) ได้ให้แนวคิดว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ได้แก่ กลุ่มและสังคมที่ ย่อมทำให้บุคคลกลุ่มนั้นมีความคิดเห็นไป ตามกลุ่ม หรือสังคมที่อยู่ และผู้วิจัยมีความเห็นว่าถึงแม้จะมีตำแหน่งต่างกัน เมื่อมีนโยบาย หรือ

การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ต้องมีการประชุมหารือ ร่วมกันวางแผน ถ่ายทอดความรู้ให้ทั่วถึง โดยเฉพาะ ตำแหน่งข้าราชการ ที่มีความมั่นคงต่อหน้าที่การงานในสายอาชีพ ทำให้มีการเตรียมความพร้อมไป ในทิศทางเดียวกัน มีเอกภาพ และมีบูรณาการ ในการตื่นตัวและตอบรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อ ตอบสนองนโยบายของหน่วยงาน บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โสภา พิสมัย (2543 อ้างถึงใน สินี เสารอง, 2557) ได้ให้แนวคิดวาระระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และ การศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็น ใน เรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน เมื่อได้รับข้อมูล ในการเปลี่ยนแปลงนโยบายจากทางมหาวิทยาลัยการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก็สามารถที่จะศึกษา เรียนรู้ร่วมกันไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะวุฒิปริญญาโท ที่สามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น บุคลากรที่มีสายงานต่างกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของ โสภา พิสมัย (2543 อ้างถึงใน สินี เสารอง, 2557) ได้ให้แนวคิดว่าประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ความรับผิดชอบต่องานซึ่งส่งผลต่อ ความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า สายงานที่แตกต่างกัน อาจมีนัดเชี่ยวชาญ ความเข้าใจและ รับผิดชอบต่อหน้าที่ในงานของตนเองต่างกัน แต่บุคลากรทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้ ทำความเข้าใจ ต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะสายงานวิชาการ ถือเป็นหัวใจสำคัญ ในการขับเคลื่อนด้านการศึกษา การเสริมสร้างความรู้ ทำให้ต้องศึกษาค้นคว้า การจัดการเรียน การสอนหลักสูตร เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน บุคลากรที่มีรายได้ต่างกันมีความพร้อมใน การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเป็นหน่วยงานของภาครัฐ อัตราเงินเดือนเป็นไป ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท เพียงพอกับอัตราค่าครองชีพ ในปัจจุบัน บุคลากรที่มีอายุการทำงานต่างกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่าง กัน เนื่องจากปัจจุบันมีการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หลายด้านทำให้ สามารถเข้าถึงความสำคัญ และเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะอายุการทำงาน 21 ปีขึ้นไปมี ประสบการณ์ในการทำงานมานาน ทำให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงในบรรจจุบันสามารถยอมรับได้ และเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ทำให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ทำการวิจัยขอเสนอความคิดเห็น และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ และสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.3.1.1 ผลที่ได้จากการวิจัยในการวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้และด้านทักษะ นั้นอยู่ในระดับปานกลาง และด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก ซึ่งถือว่ายังต้องมีการปรับปรุงในข้อคำถามที่มีค่าคะแนนมากที่สุดก็พยายามรักษาแนวทางการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องไว้คงเดิมและพัฒนาให้ดีขึ้น แต่ข้อคำถามที่มีคะแนนน้อยควรนำมาพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงพัฒนา สร้างความตื่นตัวเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยในแต่ละด้านก็จะมีข้อคำถามที่มีค่าคะแนนมากและน้อยที่สมควรนำมาพิจารณาดำเนินการ ได้แก่

ด้านความรู้ ข้อคำถามที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาเซียน ควรพัฒนาเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาเซียน ความรู้เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ การเมืองและความสัมพันธ์กับภายนอกอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น หรือมีการจัดอบรมสร้างความรู้ ความเข้าใจและตระหนักเกี่ยวกับอาเซียน มีการจัดสรรงบประมาณ ทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงาน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมเกี่ยวกับศาสนาต่างๆ การแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน รวมทั้งมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้บุคลากรมีแนวทางการเตรียมความพร้อมไปในทิศทางเดียวกัน

ด้านทักษะ ข้อคำถามที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ท่านสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) ควรพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดอบรมภาษาอังกฤษ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร ภาษาต่างประเทศมาบูรณาการในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ให้ความสำคัญโดยการติดตามประเมินผล รายงานผลการดำเนินงาน เพื่อให้มีการปรับปรุงและพัฒนาในด้านการสื่อสารภาษาอย่างจริงจัง และประโยชน์ในการใช้ภาษามากขึ้น

ด้านเจตคติ ข้อคำถามที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ท่านรู้สึกประทับใจต่อประชาคมอาเซียน ควรสร้างทัศนคติต่อประชาคมอาเซียนในเชิงบวก เสริมสร้างการทำงานที่มีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมด้านสมรรถนะ ยอมรับความแตกต่างเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น การนับถือศาสนา ธรรมเนียมและร่วมกันรับผิดชอบในฐานะพลเมืองอาเซียน โดยการเตรียมความพร้อมของภาคราชการ วิสัยทัศน์ คือ ระบบราชการไทยมีความเป็นสากล ในการส่งเสริม สนับสนุนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยความเป็นมืออาชีพ เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกในกลุ่มประชาคมอาเซียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาแนวทางการดำเนินการเพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษาในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัย

5.3.2.2 ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัย

5.3.2.3 ควรมีการให้ความรู้เบื้องต้นของอาเซียน เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนยังไม่ความเข้าใจค่อนข้างน้อยเกี่ยวกับเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้ข้อมูลที่ได้มาอาจเกิดความคลาดเคลื่อน

บรรณานุกรม

- กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์. 2558. **ความพร้อมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานีในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. มหาวิทยาลัยราชธานี.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2540. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2555. **แนวทางการดำเนินงานตามปฏิญญาอาเซียน**. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก [www.http://blog.eduzones.com/racchachoengsao/88655](http://blog.eduzones.com/racchachoengsao/88655) s. สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2558)
- การต่างประเทศ. กระทรวงและสำนักงานเลขาธิการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน.กรมอาเซียน. 2545. **อาเซียนแห่งอนาคต ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ร่วมมือพร้อมแข่งขัน”**. 8 สิงหาคม 2545
- การต่างประเทศ. กระทรวง. กรมอาเซียน. 2547. **เอกสารข้อมูลพื้นฐานของอาเซียน**. กรกฎาคม 2547.
- การต่างประเทศ. กระทรวง. กรมอาเซียน.กลุ่มงานนโยบาย. 2552. **กฎบัตรอาเซียน** . กรุงเทพฯ มกราคม 2552.
- กฤษณา ทองสังวรณ. 2540. **ความพร้อมของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เกษุณีย์ บำรุงจิตต์. 2555. **ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ.2558**. คณะศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. สำนักงาน. 2553. **ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกบลิ๊อค.
- นวพร. 2554. **คุณลักษณะเด็กไทยในประชาคมอาเซียน**. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก : <http://nawaporn2.blogspot.com> (วันที่ค้นข้อมูล 12 พฤษภาคม 2558)
- นฤมล สุมรรคา. 2554. **ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของบุคลากรทางบัญชีเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน** : กรณีศึกษาสถานประกอบการจังหวัดสระบุรี. คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ปฐม ศิริวัฒน์ประยูร. 2555. **ภาพลักษณ์ประชาคมอาเซียน**. การบรรยายพิเศษจากผู้อำนวยการฝ่ายขายและการตลาด โรงแรมในเครือแมริออท ในการประชุมคณะกรรมการบริหารโรงแรม. กรุงเทพฯ:

ปิติ ศรีแสงนาม. 2556. **เจาะธุรกิจท่องเที่ยวส่งความพร้อมรับ AEC.** (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก : <http://www.thai-aec.com/817> (วันที่ค้นข้อมูล 21 พฤษภาคม 2558)

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พรทิพย์ หิรัญยเกตุ. 2554. **ประชคมอาเซียน.** เอกสารประกอบการประชุมบริษัทเดสติเนชั่น เอเชีย, หน้า 18-19.
- พรรณณี ชูทัย เจนจิต. 2545. **จิตวิทยาการเรียนรู้การสอน.** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: คอมแพคท์พริ้นท์.
- ภาวิช ทองโรจน์. 2556. **ทักษะกระบวนการของนักศึกษาอาเซียน.** เอกสารประกอบคำบรรยายในการประชุม สกอ. ประจำปี 2555 ณ เมืองทองธานี. หน้า 56-58 (เอกสารอัดสำเนา).
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.** กรุงเทพฯ: นานมี บุคส์พับลิเคชั่นส์.
- วิชญาพร สุวรรณแทน. 2541. **ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเตรียมความพร้อมในบทบาทพยาบาลที่เลี้ยงต่อความรู้และความพร้อมในบทบาทพยาบาลที่เลี้ยง ของพยาบาลประจำการห้องคลอด.** วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชุดา ทรรษาจารย์พันธ์. 2540. **การศึกษาความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทพยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลปี 4 สถาบันการศึกษาเอกชน.** วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสุภาภรณ์ บินทาประสิทธิ์. 2540. **ผลของการใช้สัญญาการเรียนรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล.** กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรณภา จันทร์จิระ. 2555. **ความพร้อมของผู้ประกอบอาชีพพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชนจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจ.** คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สีดา สอนศรี. 2547. **ผู้นำในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.** กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สินี เสารอง. 2557. **ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด.** วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมชาย ภาคภาสน์วิวัฒน์. 2556. **จุดเปลี่ยนประเทศไทยสู่อาเซียน.** หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ AEC Word. ปีที่ 33 ประจำวันที่ 7-10 กรกฎาคม 2556.

สมพงษ์ จิตระดับ อังสุควาทิน และคณะ. 2555 . การจัดทำ การเรียนการสอนตามแนวปฏิรูป การศึกษา. ในรายงานสภาวะการณ์เด็กและ. เยาวชน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล สมใจ กงเดิม. 2555. การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. คณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สุรินทร์ พิศสุวรรณ. 2554. การเตรียมการอุดมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน.เอกสารประกอบการ ประชุมปาฐกถาทางวิชาการระดับชาติ ปี 2554 .หน้า 18-25. เอกสารอัดสำเนา .

สำราญ สูงติวงศ์. 2555. ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียน ประชารัฐ ธรรมคุณ สังกัด เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35. กศ.ม.สาขาวิชา การบริหาร การศึกษา. มหาวิทยาลัยพะเยา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552. การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง(พ.ศ.2552- 2561). กรุงเทพฯ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://www.onec.go.th/onec_web/page.php?mod=Book&file=view&itemld=695 (วันที่ค้นข้อมูล : 10 พฤษภาคม 2558).

อัญชลี มุละดา. 2541. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.

Barrow R. and Milburn. 1990. *A Critical Dictionary of Education Concepts*. 2nd ed. NewYork: Teachers Collage.

Downing, J., & D. Thackray. 1971. *Reading Readiness*. London: University of LondonPress.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสอบถามเรื่อง

การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ข้อความตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี

3. ตำแหน่ง

ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ
 ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว

4. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

5. สายงาน

สายวิชาการ สายสนับสนุน

6. รายได้

ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,001-25,000 บาท 25,001-35,000 บาท
 35,001-45,000 บาท 45,001 บาท ขึ้นไป

7. อายุการทำงาน

- 0-5 ปี   6-10 ปี   11-15 ปี
 16-20 ปี   21 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โปรดพิจารณารายการต่างๆ เกี่ยวกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของท่าน แล้วแสดงความคิดเห็นด้วยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการ โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพร้อมในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความพร้อมในระดับมาก
 3 หมายถึง มีความพร้อมในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีความพร้อมในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีความพร้อมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
	1.ความพร้อมด้านความรู้					
	ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน					
1	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของอาเซียน					
2	ท่านมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของประเทศสมาชิกอาเซียน					
3	ท่านทราบเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของความร่วมมือของอาเซียน					
4	ท่านรู้ความหมาย และความสำคัญของประชาคมอาเซียน					
5	ท่านรู้ถึงความสำคัญในความร่วมมือของอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม					
	ด้านความรู้ด้านการเมือง					
6	ท่านรู้และเข้าใจระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
7	ท่านรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของกลุ่มประชาคมอาเซียน					
8	ท่านมีความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชนของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
9	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาเซียน					

ข้อ	รายการ	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
10	ด้านเศรษฐกิจ ท่านเข้าใจระบบการเงินของกลุ่มประเทศอาเซียน					
11	ท่านรู้และเข้าใจระบบเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน					
12	ท่านเข้าใจข้อตกลงระหว่างการค้าและความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประชาคมอาเซียน					
13	ท่านเข้าใจหลักการเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมของประชาคมอาเซียน					
14	ด้านสังคมและวัฒนธรรม ท่านมีความรู้เกี่ยวกับภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียน					
15	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
16	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
17	ท่านมีความรู้ด้านภูมิศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
18	ท่านมีความร่วมมือเกี่ยวกับแผนความร่วมมือด้านสังคม และวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน					
	2.ความพร้อมด้านทักษะ					
	ด้านทักษะพื้นฐาน					
19	ท่านสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)					
20	ท่านมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้					
21	ท่านมีความสามารถในการทำงานในกลุ่มประชาคมอาเซียน					
22	ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกับกลุ่มประเทศอาเซียน					
23	ทักษะด้านพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม ท่านสามารถและยอมรับความหลากหลายทางสังคมอาเซียน					
24	ท่านมีทักษะในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมที่หลากหลาย					
25	ท่านมองเห็นปัญหาสังคมและลงมือกระทำเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง					
26	ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน ท่านเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์ชนในกลุ่มประเทศเท่าเทียมกัน					
27	ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน					
28	ท่านมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างมีเหตุผล					
29	ท่านมีความสามารถในการจัดการตนเอง/ควบคุมตนเอง (การวางแผน ดำเนินการตามแผนและประเมินผล)					

ข้อ	รายการ	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
	3.ความพร้อมด้านเจตคติ					
30	ท่านมีความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นอาเซียน					
31	ท่านรู้สึกประทับใจต่อประชาคมอาเซียน					
32	ท่านมีความตระหนักในความเป็นอาเซียน					
33	ท่านยึดมั่นวิถีประชาธิปไตย ในกลุ่มประชาคมอาเซียน (การยอมรับ ปัญหาธรรม สามัคคีธรรม)					
34	ท่านยอมรับในความแตกต่างในการนับถือศาสนา					
35	ท่านมีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์กรอกแบบสอบถามฉบับนี้

แบบประเมินแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง การหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยใช้เทคนิค IOC (Index of Item-objective Congruence) ในการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ขอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อความคำถามว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกรอบความคิดของการวิจัย ตลอดจนมีการใช้ภาษาเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร โดยพิจารณาดังนี้

ถ้าเห็นด้วย   โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง +1

ถ้าไม่แน่ใจ   โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0

ถ้าไม่เห็นด้วย   โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1

และโปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้ข้อความมีความสมบูรณ์

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อการศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อหาแนวทางการเตรียมการศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นิยามศัพท์

ความพร้อม หมายถึง สภาพความพร้อมในการดำเนินกิจกรรม การกระทำ การปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งเกิดจากวุฒิภาวะ ประสบการณ์ และอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาคนให้มีความสามารถในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดความมั่นใจว่าจะทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จ

ประชาคมอาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) เป็นองค์การความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) กัมพูชา เวียดนาม และพม่า

ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง สภาพความพร้อมของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ในเรื่องการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความพร้อมด้านความรู้ หมายถึง สภาพความพร้อมด้านความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียน ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน

ความพร้อมด้านทักษะ หมายถึง สภาพของความพร้อมด้านทักษะพื้นฐาน ความรับผิดชอบ ทางสังคม และทักษะการเรียนรู้พัฒนาตน

ความพร้อมด้านเจตคติ หมายถึง สภาพของความพร้อมด้านความภูมิใจในการเป็นไทย ความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา การยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี/สันติธรรม และการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แบบสอบเรื่องการศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สำหรับให้บุคลากรตอบคำถาม

ข้อ	รายการ	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	1.ความพร้อมด้านความรู้ ความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน ท่านมีความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของอาเซียน				
2	ท่านมีความรู้และเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งประเทศสมาชิกอาเซียน (7 ประการ)				
3	ท่านทราบเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของความร่วมมือของอาเซียน (6 หลัก)				
4	ท่านรู้และเข้าใจเรื่องโครงสร้างและกลไกในการดำเนินงานของอาเซียน				
5	ท่านรู้ความหมาย และความสำคัญของประชาคมอาเซียนและกฎบัตรอาเซียน				
6	ท่านรู้ถึงความสำคัญในความร่วมมือของอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม				
7	ท่านมีความรู้และเข้าใจในด้านปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของอาเซียน				
8	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจอาเซียน (AEC:ASEAN Economic Community ในด้านความหมายวัตถุประสงค์เป้าหมายแนวทางการดำเนินงาน)				
10	ด้านความรู้ด้านการเมือง ท่านรู้และเข้าใจระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
11	ท่านรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของกลุ่มประชาคมอาเซียน				
12	ท่านมีความรู้เรื่องสิทธิเด็กและสิทธิมนุษยชน				
13	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ				

ข้อ	รายการ	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
14	ด้านเศรษฐกิจ ท่านรู้ระบบการเงินของกลุ่มประเทศอาเซียน				
15	ท่านรู้และเข้าใจระบบเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน				
16	ท่านรู้ปัจจัยการผลิต เรื่องแรงงานการค้าเสรี ข้อตกลงระหว่างการค้าและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ				
17	ด้านสังคมและวัฒนธรรม ท่านมีความรู้เรื่องชาติพันธุ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
18	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียน				
19	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ประเทศในกลุ่มอาเซียน				
20	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายอาเซียนประเทศในกลุ่มอาเซียน				
21	ท่านมีความรู้ด้านภูมิศาสตร์ ของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
22	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
23	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับบุคคลสำคัญและประวัติศาสตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน				
	2.ความพร้อมด้านทักษะ				
	ด้านทักษะพื้นฐาน				
24	ท่านสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)				
25	ท่านมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้				
26	ท่านมีความสามารถในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น				
27	ทักษะด้านพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม ท่านเคารพและยอมรับความหลากหลายทางสังคม				
28	ท่านเป็นผู้มีภาวะผู้นำ				
29	ท่านเป็นผู้มองเห็นปัญหาสังคมและลงมือกระทำเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง				
	ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน				
30	ท่านเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน				
31	ท่านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้				
32	ท่านมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและมีวิธีคิดที่ถูกต้อง				
33	ท่านมีความสามารถในการจัดการตนเอง/ควบคุมตนเอง (การวางแผน ดำเนินการตามแผนและประเมินผล)				

ข้อ	รายการ	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	3.ความพร้อมด้านเจตคติ				
34	ท่านมีความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นอาเซียน				
35	ท่านมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน				
36	ท่านมีความตระหนักในความเป็นอาเซียน				
37	ท่านมีวิถีประชาธิปไตย (คารวธรรม ปัญญาธรรม สามัคคีธรรม)				
38	ท่านยอมรับในความแตกต่างในการนับถือศาสนา				
39	ท่านได้ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง				
40	ท่านมีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน				

ขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ประเมินแบบสอบถามในครั้งนี้

ผลการวิเคราะห์

1. การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

เพศ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ชาย	70	55.6	55.6	55.6
หญิง	56	44.4	44.4	100.0
Total	126	100.0	100.0	

อายุ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 20-30ปี	15	11.9	11.9	11.9
31-40ปี	17	13.5	13.5	25.4
41-50ปี	21	16.7	16.7	42.1
51-60ปี	73	57.9	57.9	100.0
Total	126	100.0	100.0	

ตำแหน่ง

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ราชการ	44	34.9	34.9	34.9
พ.มหาลัย	48	38.1	38.1	73.0
พ.ราชการ	4	3.2	3.2	76.2
ล.ประจำ	4	3.2	3.2	79.4
ล.ชั่วคราว	26	20.6	20.6	100.0
Total	126	100.0	100.0	

การศึกษา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ต่ำกว่าป.ตรี	1	.8	.8	.8
ป.ตรี	19	15.1	15.1	15.9
ป.โท	87	69.0	69.0	84.9
ป.เอก	19	15.1	15.1	100.0
Total	126	100.0	100.0	

สายงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	วิชาการ	75	59.5	59.5	59.5
	สนับสนุน	51	40.5	40.5	100.0
	Total	126	100.0	100.0	

รายได้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า15000	5	4.0	4.0	4.0
	15001-25000	17	13.5	13.5	17.5
	25001-35000	30	23.8	23.8	41.3
	35001-45000	49	38.9	38.9	80.2
	45001 ขึ้นไป	25	19.8	19.8	100.0
	Total	126	100.0	100.0	

อายุการทำงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	0-5ปี	19	15.1	15.1	15.1
	6-10ปี	7	5.6	5.6	20.6
	11-15ปี	5	4.0	4.0	24.6
	16-20ปี	12	9.5	9.5	34.1
	21ปีขึ้นไป	83	65.9	65.9	100.0
	Total	126	100.0	100.0	

2. การวิเคราะห์ความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ด้านความรู้

Descriptive Statistics						
	N	Minimum	Maximum	Sum	Mean	Std. Deviation
A1	126	2.00	5.00	446.00	3.5397	.81634
A2	126	1.00	5.00	427.00	3.3889	.80966
A3	126	1.00	5.00	420.00	3.3333	.91214
A4	126	2.00	5.00	431.00	3.4206	.82320
A5	126	1.00	5.00	429.00	3.4048	.90491
A6	126	2.00	5.00	404.00	3.2063	.84207
A7	126	2.00	5.00	405.00	3.2143	.84482
A8	126	1.00	5.00	381.00	3.0238	.86222
A9	126	1.00	5.00	320.00	2.5397	.97694
A10	126	1.00	5.00	366.00	2.9048	.95857
A11	126	1.00	4.00	354.00	2.8095	.87374
A12	126	1.00	4.00	353.00	2.8016	.91231
A13	126	1.00	5.00	357.00	2.8333	.98590
A14	126	1.00	5.00	355.00	2.8175	1.06884
A15	126	1.00	5.00	377.00	2.9921	1.02369
A16	126	1.00	5.00	381.00	3.0238	1.00768
A17	126	1.00	5.00	396.00	3.1429	.87374
A18	126	1.00	5.00	346.00	2.7460	1.03488
Valid N (listwise)	126					

ด้านทักษะ

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
B19	126	1.00	5.00	2.5952	1.02120
B20	126	2.00	5.00	3.3810	.91089
B21	126	1.00	5.00	3.0635	.89215
B22	126	1.00	5.00	3.1190	.91745
B23	126	1.00	5.00	3.5238	.85524
B24	126	1.00	5.00	3.3413	.91357
B25	126	1.00	5.00	3.2540	.82885
B26	126	1.00	5.00	3.6746	.92805
B27	126	2.00	5.00	3.2778	.70016
B28	126	1.00	5.00	3.3016	.83206
B29	126	1.00	5.00	3.3413	.86868
Valid N (listwise)	126				

ด้านเจคติ

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
C30	126	2.00	5.00	4.1667	.86487
C31	126	1.00	5.00	3.5238	.90963
C32	126	2.00	5.00	3.6349	.78591
C33	126	2.00	5.00	3.8254	.87708
C34	126	2.00	5.00	4.0635	.92733
C35	126	2.00	5.00	3.8651	.85185
Valid N (listwise)	126				

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวสุภาภรณ์ ลาทุม

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ถนนประชาราษฎร์ 1 แขวงวงศ์สว่าง เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ
โทรศัพท์ : 0 2836 3000 ต่อ 4180

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2550

ปริญญาธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

พ.ศ.2553

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาววรรณรัฐ ประจิมนอก

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ถนนประชาราษฎร์ 1 แขวงวงศ์สว่าง เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ
โทรศัพท์ : 0 2836 3000 ต่อ 4179

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2550

ปริญญาธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

พ.ศ.2554

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร

